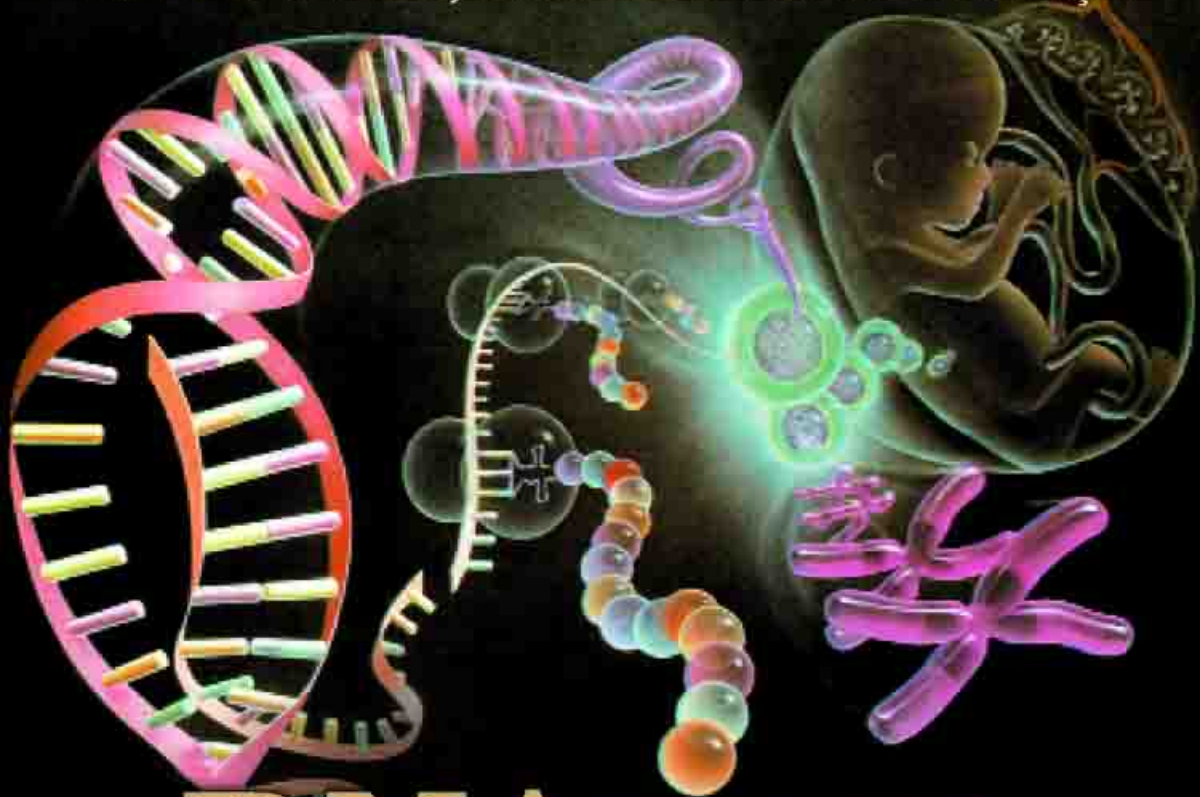

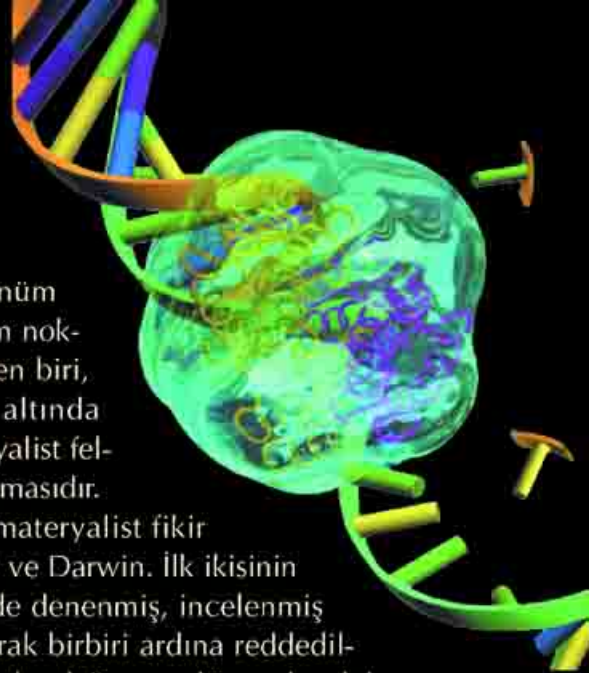
İNSAN GENOMU PROJESİ'NİN ORTAYA KOYDUĞU GERÇEK

DNA'DAKİ YARATILIŞ MUCİZESİ

HARUN YAHYA

insanlık tarihinin önemli bir dönüm noktasında yaşıyoruz. Bu dönüm noktasının en önemli özelliklerinden biri, bir zamanlar bilimsellik maskesi altında tüm dünyaya empoze edilen materyalist felsefenin, bizzat bilim tarafından yıkılmasıdır. 19. yüzyıla yön veren üç önemli materyalist fikir adamı olduğu söylenir: Freud, Marx ve Darwin. İlk ikisinin teorileri geçtiğimiz 20. yüzyıl içinde denenmiş, incelenmiş ve sonunda geçersizlikleri anlaşılacak birbiri ardına reddedilmiştir. Darwin'in teorisi ise içinde bulunduğumuz dönemde yıkılmaktadır.

2000 yılının ilk aylarında yaşanan bazı önemli gelişmeler, materyalizmin bu büyük çöküşüne hız kazandırdı. Bu gelişmelerin en önemlilerinden biri insanın gen yapısını çözmek için yürütülen İnsan Genomu Projesi idi. Bu projede kaydedilen aşamalar neticesinde, Allah'ın canlıları ne denli üstün bir yaratılışla var ettiğini ortaya koyan "genetik bilgi"nin detayları insanlığın önüne serildi. Bugün bu projenin sonuçlarını inceleyen, tek bir insan hücresinde binlerce ansiklopedi sayfasını dolduracak kadar bilgi saklandığını öğrenen her insan, bunun ne kadar büyük bir yaratılış delili olduğunu kavramaktadır.

Evrimciler ise gerçekte kendi aleyhlerinde olan bu son gelişmeyi çarpıtmaya ve "evrim" delili gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu kitapta söz konusu evrimci yanılgılar açıklanmakta, yaratılışa karşı getirilen itirazların mantıksızlığı ve yüzeyselliği ortaya konmaktadır. Son bilimsel bulguların Darwinizm'e ne denli büyük bir darbe indirdiği de açıkça gözler önüne serilmektedir. Bu kitabı okuduğunuzda, Allah'ı inkar eden materyalist felsefenin artık son çırpınışlarını yaptığını ve insanlığın 21. yüzyılda bu gibi aldatmacalardan kurtularak gerçek yaratılış amacına döneceğini siz de göreceksiniz.

بسم الله الرحمن الرحيم

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya ve Cavit Yalçın müstear isimlerini kullanan yazar, imani konularda pek çok eser vermiştir. Yazarın, Evrim Aldatmacası, Hücredeki Mucize, Gözdeki Mucize, Örümcekteki Mucize, Sivrisinek Mucizesi, Karınca Mucizesi, Savunma Sistemi Mucizesi, Dünya Hayatının Gerçeği, Zamansızlık ve Kader Gerçeği, Kavimlerin Helakı, Düşünen İnsanlar İçin, Evrenin Yaratılışı, Sakın Anlamazlıktan Gelmeyin, Evrimcilerin İtirafı, Evrimcilerin Yanılgıları, Canlılardaki Fedakarlık ve Akılcı Davranışlar, Bitkilerdeki Yaratılış Mucizesi, Çocuklar Darwin Yalan Söyledi!, Derin Düşünmek, Allah'ın Renk Sanatı, Atom Mucizesi, Doğadaki Tasarım, Balarısı Mucizesi, Darwinizm'in Sonu, Sonsuzluk Başlamış Durumda, Altınçağ, Kuran Bilime Yol Gösterir, Çözüm Kuran Ahlakı, Kuran Mucizeleri, Hayatın Gerçek Kökeni, Darwinizm'in Karanlık Büyüsü Darwinizm Dini, Tohum Mucizesi ve İhtişam Heryerde adlı kitapları ayrıca Adamlık Dini, Allah'ın İsimleri, Allah İçin Yaşamak, Cahiliye Toplumunu Terk Etmek, Cennet, Gerçeği Düşündünüz Mü?, Gözardı Edilen Kuran Hükümleri, Kıyamet Günü, Kuran'da Hicret, Kuran Ahlakı, Kuran Bilgisi, Kuran'da Dua, Kuran Fihristi, Kuran'da Münafık Karakteri, Kuran'da Tebliğ ve Tartışma, Kuran'da Temel Kavramlar, Kuran'da Vicdanın Önemi, Kuran'dan Cevaplar, Münafığın Sırları, Ölüm Kıyamet Cehennem, Resullerin Mücadelesi, Sakın Unutmayın, Şeytan, Şeytan'ın Enaniyeti, Şirk, Kuran'dan Genel Bilgiler, İmanı Çabuk Anlamak 1-2-3, Kuran'ın Hayata Sunduğu Güzellikler, Allah'ın Güzelliklerinden Bir Demet 1-2-3-4, Dinsizliğin İlkel Mantığı, Kamil İman, Pişman Olmadan Önce, Resullerimiz Diyor Ki, Müminlerin Merhameti, Allah Korkusu, Dinsizliğin Kabusu, Hz. İsa Gelecek, Kuran'da Sabrın Önemi, Cahiliye Toplumunda İnsan Karakterleri, Alay Denen Zulüm, Kuran'a Göre Gerçek Akıl, Dinsizliğin Dini İle Mücadele, Yusuf Medresesi, İyilerin İttifakı, İmtihanın Sırrı, Güzel Söze Uymanın Önemi, Tarih Boyunca Müslümanlara Atılan İftiralar, Niçin Kendini Kandırıyorsun? ve Kolaylık Dini İslam gibi kitapçıkları yayınlanmıştır.

Yazarın evrim teorisini konu alan, Evrim Aldatmacası, Materyalizmin Çöküşü, Materyalizmin Sonu, Evrim Teorisi, Evrim Teorisi'nin Çöküşü: Yaratılış Gerçeği, Evrimcilerin Yanılgıları 1, Evrimcilerin Yanılgıları 2, Evrimcilerin Yanılgıları 3, Evrimin Mikrobiyolojik Çöküşü, Yaratılış Gerçeği, Atamun Sırları, 20 Soruda Evrim Teorisi'nin Çöküşü ve Darwinizm gibi kitapçıkları da yayınlanmıştır.

Yazarın Evrim Aldatmacası (The Evolution Deceit), Kavimlerin Helakı (Perished Nations), Allah Akılla Bilinir (Allah is Known Through Reason), Kuran Ahlakı (The Moral Values in the Quran), Kuran'da Temel Kavramlar (The Basic Concepts in the Quran), Soykırım Yalanı (The Holocaust Hoax), Düşünen İnsanlar İçin (For Men of Understanding), Dünya Hayatının Gerçeği (The Truth of the Life of This World), Derin Düşünmek (Deep Thinking), Sakın Anlamazlıktan Gelmeyin (Never Plead Ignorance), Karınca Mucizesi (The Miracle in the Ant), Allah'ın Renk Sanatı (Allah's Artistry in Colour), Gerçeği Düşündünüz mü? (Ever Thought About the Truth?), Evrenin Yaratılışı (The Creation of the Universe), Dinsizliğin İlkel Mantığı (The Crude Reasoning of Disbelief) adlı kitapları İngilizce'ye, Ölüm Kıyamet Cehennem Lehçe, Karınca Mucizesi, Allah Akılla Bilinir Urduca, Kavimlerin Helakı Portekizce, Soykırım Yalanı Boşnakça, Gerçeği Düşündünüz mü Fransızca gibi çeşitli dillere çevrilmiş ve yurtdışında çeşitli yayınevleri tarafından yayınlanmıştır. Yazarın diğer birçok eserinin İngilizce, Fransızca, Almanca, İspanyolca, Arapça, Rusça, Arnavutça, Urduca, Lehçe, Boşnakça, Portekizce, Endonezyaca ve Azerice'ye çevirileri devam etmektedir.

Yazar, Harun Yahya müstear ismi altında, şimdiye kadar siyasi konularda da çeşitli eserler hazırlamıştır. Yahudilik ve Masonluk, Yeni Masonik Düzen, Milli Strateji, 'Gizli El' Bosna'da, Soykırım Yalanı, Terörün Perde Arkası, İsrail'in Kürt Kartı, Darwin'in Türk Düşmanlığı ve Devlete Bağlılığın Önemi isimli bu eserlerinin önemli bir bölümü, Yahudilik, Masonluk ve bu iki gücün dünya tarihi ve siyaseti üzerindeki etkileri ile ilgilidir. (Müstear isim, inkarcı Yahudi düşüncesine karşı mücadele eden iki Peygamberin hatıralarına hürmeten isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur.)

Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü ve Peygamberimizin de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ın ve Resulullah'ın sünnetinin bu vasfını kendine rehber edinerek, gayri-Kurani düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve o konu hakkında küfrün mantıklarını tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Tüm bu çalışmalardaki ortak hedef, hem dinden uzak kişilerle Kuran'ın tebliğini ulaştırmak ve böylelikle onları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek hem de Müslümanlara bazı önemli konuları hatırlatmaktır.

**DNA'DAKİ
YARATILIŞ
MUCİZESİ**

OKUYUCUYA

● Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorisinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorisinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

● Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

● Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

● Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

● Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

● Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

DNA'DAKİ YARATILIŞ MUCİZESİ

İNSAN GENOMU PROJESİ'NİN
ORTAYA KOYDUĞU GERÇEK

HARUN YAHYA

Ekim 2000

Bu çalışmada kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

VURAL YAYINCILIK
Çatalçeřme Sok. retmen Han
No: 27/13 Cađalođlu-İstanbul
Tel: (0 212) 511 42 30

Baskı: SEÇİL OFSET
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org
www.harunyahya.com
www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ: İNSANLIK TARİHİNDE
ÖNEMLİ BİR DÖNÜM NOKTASI 8

CANLILIĞIN BİLGİ KAYNAĞI
DNA 11

CANLI YAPISINDAKİ BİLGİ VE
MATERYALİZMİN SONU 52

MAYMUN-İNSAN BENZERLİĞİ
BİR MASAL! 56

İNSAN GENOMU PROJESİ HAKKINDA
DARWINİST-MATERYALİST
YANILGILAR 62

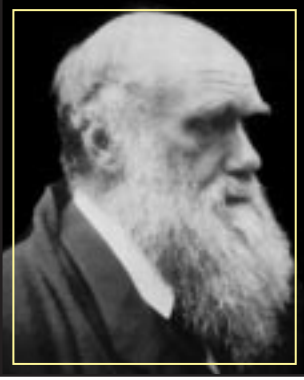
EVİRİM TEORİSİ'NİN SON FOSİL
İDDİASI DA TARİHE KARIŞTI 68

GİRİŞ: İNSANLIK TARİHİNDE ÖNEMLİ BİR DÖNÜM NOKTASI

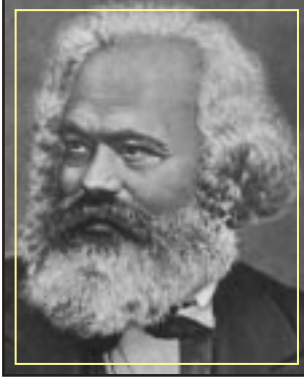
insanlık tarihinin önemli bir dönüm noktasında yaşıyoruz. Bu dönüm noktasının en önemli özelliklerinden biri, bir zamanlar bilimsellik maskesi altında tüm dünyaya empoze edilen materyalist felsefenin, bizzat bilim tarafından yıkılmasıdır. Materyalizm, yani herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden ve Allah'ın varlığını inkar eden felsefe, aslında putperestliğin çağdaş şeklidir. Bilindiği gibi eski putperestler taştan ve tahtadan yapılmış totemlere, yani cansız maddi varlıklara tapınırlar, bunları ilah kabul ederlerdi. Materyalist felsefe ise, insanın ve tüm canlıların atomlar ve moleküller tarafından yaratıldığı inancına dayanmaktadır. Yani yine cansız maddi varlıkları "ilah" kabul etme söz konusudur. Materyalizmdeki bu batıl inanca göre, cansız atomlar her nasılsa tesadüfen kendi kendilerini düzenlemişler, zamanla hayat ve bilinç kazanmışlar ve son olarak da insanı var etmişlerdir.

Materyalizmin bu batıl inancına "**evrim**" adı verilir. İlk kez eski Sümer'deki ve sonra da Eski Yunan'daki putperest kültürlerde ortaya atılan "evrim" inancı, 19. yüzyılda bir grup materyalist bilim adamı tarafından adeta diriltilmiş ve dünyanın gündemine getirilmiştir. Charles Darwin bu bilim adamlarının en ünlüsüdür. Ortaya attığı evrim teorisi, 150 yıl boyunca bilim dünyasını oyalamış, yanlış olduğu görülmesine rağmen ideolojik nedenlerle yaşatılmıştır.

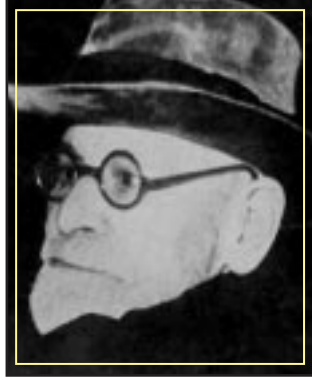
Ancak başta da belirttiğimiz gibi materyalizm günümüzde büyük bir gürültüyle çıkmaktadır. 19. yüzyıla yön veren üç önemli materyalist fikir adamı olduğu söylenir: **Freud, Marx ve Darwin**. İlk ikisinin teorileri geçtiğimiz 20. yüzyıl içinde denenmiş, incelenmiş ve sonunda geçersizlikleri anlaşılacak birbiri ardına reddedilmiştir. Darwin ise içinde bulundu-

Charles Darwin

Karl Marx

Sigmund Freud

ğumuz dönemde yıkılmaktadır.

2000 yılının Haziran ayı içinde yaşanan bazı önemli gelişmeler, materyalizmin bu büyük çöküşüne hız kazandırdı.

Önce, ışık hızını aşma amacıyla deney yapan bilim adamları, tüm bilimsel kabulleri alt-üst eden bir bulguyla karşı karşıya geldiler. Işık hızının kat kat aşıldığı bir deney ortamında, **deneyin sonucunun sebebinden daha önce gerçekleştiğine** hayretle şahit oldular. Bu, 19. yüzyılda materyalist temellere dayanarak ortaya atılan "**nedensellik**" iddiasının çürümesi anlamına geliyordu. Bir gazete manşetinde konu "**sebepsiz sonuç olabileceği ve bir olgunun sonunun, başından önce meydana gelebileceği kanıtlandı**" diye özetlendi. Gerçekten de bir olayın sonucunun sebebi gibi gözükken olaydan önce gerçekleşmesi, tüm olayların ayrı ayrı yaratıldığının bilimsel bir delilidir ve materyalist dogmayı tamamen yıkmaktadır.

Bundan bir kaç hafta sonra, **Darwinistler'in bir yüzyılı aşkın bir süredir "en büyük fosil delilimiz" dedikleri Archaeopteryx adlı kuş fosilinin Darwinizm'e delil değil darbe olduğu ortaya çıktı.** Ancak "kuşların ilkel atası" olduğu iddia edilen bu fosilden tam 75 milyon yıl daha eski olan ve günümüz kuşlarından farkı olmayan bir fosil bulununca, evrimciler şok geçirdiler. Eski haberlerinde Archaeopteryx'i "**kuşların ilkel atası**" gibi gösteren ve "**kuşlar dinozorlardan evrimleşti**" iddiasını savunan **Milliyet gazetesi bile**, 25 Haziran 2000 tarihli sayısında, "**Kuşların Atası Kuş Çıktı**" başlıklı haberi yayınlamak zorunda kaldı.

Son olarak da, insanın gen yapısını çözmek için yürütülen **İnsan Genomu Projesi** sonuçlandı ve **Allah'ın canlıları ne denli üstün bir yaratılışla var ettiğini ortaya koyan "genetik bilgi"nin detayları insanlığın önüne serildi.** Bugün bu projenin sonuçlarını inceleyen, tek bir insan hücresinde binlerce ansiklopedi sayfasını dolduracak kadar bilgi saklandığını öğrenen her insan, bunun ne kadar büyük bir yaratılış delili olduğunu kavramaktadır.

Ancak evrimciler gerçekte kendi aleyhlerinde olan bu son gelişmeyi, çarpıtmaya ve "evrim" delili gibi göstermeye çalışıyorlar. En küçük bir bakterinin bile DNA zincirinin nasıl oluştuğunu açıklayamayan evrimciler, "insan genleri hayvan genlerine benziyor" gibi bilimsel bir mana ifade etmeyen, sadece toplumu yönlendirmek amacı güden mesajlar vermeye çalışıyorlar. Bazı basın kuruluşları ise, hem konu hakkındaki bilgisizlikleri hem de önyargıları nedeniyle, İnsan Genomu Projesi'nin "evrime kanıt" sağladığını zannediyor veya öyle göstermeye çalışıyorlar.

Bu çalışmada söz konusu evrimci yanılgılar açıklanmakta, yaratılışa karşı getirilen itirazların mantıksızlığı ve yüzeyselliği ortaya konmaktadır. Son bilimsel bulguların Darwinizm'e ne denli büyük bir darbe indirdiği de açıkça gözler önüne serilmektedir.

Bu çalışmayı okuduğunuzda, Allah'ı inkar eden materyalist felsenin artık son çırpınışlarını yaptığını ve insanlığın 21. yüzyılda bu gibi aldatmacalardan kurtularak gerçek yaratılış amacına döneceğini siz de göreceksiniz.

CANLILIĞIN BİLGİ KAYNAĞI

DNA

Gelişen bilimin ortaya çıkardığı tablo, canlıların asla tesadüflerle ortaya çıkamayacak kadar kusursuz bir düzenliliğe ve son derece kompleks bir yapıya sahip olduğudur. Bu ise canlıların üstün bir güç ve bilgi sahibi olan bir Yaratıcı tarafından yaratıldıklarının delilidir. Örneğin son dönemde, İnsan Genomu Projesi vesilesi ile gündemde olan insan genindeki kusursuz yapı, yani Allah'ın eşsiz yaratması bir kere daha gözler önüne serilmektedir.

Amerika'dan Çin'e kadar birçok ülkeden bilim adamları, 10 yıldır DNA'da yer alan 3 milyar kimyasal harfi okumak ve sıralarını belirlemek için uğraştılar. Ve bunun sonucunda, insan geninde yer alan bilgilerin %85'i doğru olarak dizilebildi. Bu her ne kadar heyecan verici, önemli bir gelişme olsa da, İnsan Genomu Projesi'nin başında bulunan Dr. Francis Collins'in de "İnsanın kullanım kılavuzunda ilk defa bir bölümü tamamlayabildik" sözleriyle belirttiği gibi, DNA'daki bilginin deşifresi için henüz ilk adım atılmıştır.

Bu bilginin deşifresinin neden bu kadar uzun sürdüğünü anlayabilmek için DNA'ya sığdırılan bilginin genişliğini ve fonksiyonlarını anlamak gerekir.

DNA'nın Sır Dolu Yapısı

Teknolojik bir ürünün veya tesisin yapımı ve yönetiminde insanoğlunun yüzyıllar boyunca elde ettiği tecrübe ve bilgi birikimi kullanılır. Dünyanın en ileri ve karmaşık tesisi olan insan vücudunun inşası için gereken bilgi ve tecrübe ise DNA'da saklıdır. DNA, hücre çekirdeğinde titizlikle korunan oldukça büyük bir moleküldür ve bu molekül insan vücudunun bir nevi bilgi bankasıdır. DNA'da korunan bilgiler, insanın saç ve gözlerinin renginden, boyunun uzunluğuna kadar tüm fiziksel özellikleriyle birlikte, hücrelerde ve vücutta meydana gelen binlerce farklı olayı ve sistemi de kontrol eder. Örneğin, insanın kan basıncının alçak, yüksek veya normal olması bile DNA'daki bilgilere bağlıdır.

Burada vurgulanması gereken önemli nokta, daha ilk insandan itibaren milyarlarca insanın hücresinde yer alan trilyonlarca DNA'nın şimdiki mükemmellik ve karmaşıklığıyla birlikte varolageldiğidir. Akıllara durgunluk veren yapı ve özellikleriyle, böyle bir molekülün, evrimcilerin öne sürdüğü gibi tesadüfler sonucu oluşmasının ne derece mantık dışı olduğunu ilerleyen satırları okudukça sizler de daha net göreceksiniz.

İnsan Hücresindeki Ciltlerce Bilgi

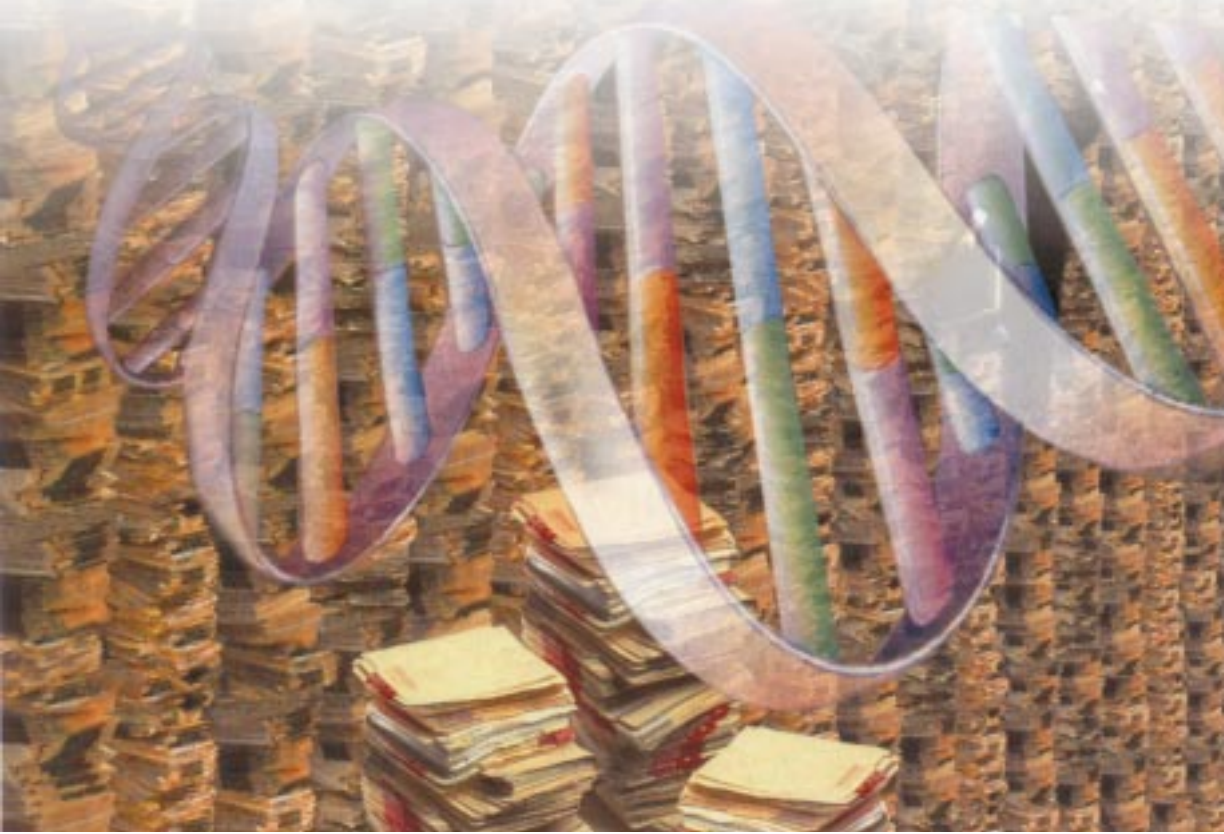
DNA'da kayıtlı bulunan bilgi pek hafife alınacak gibi değildir. Öyle ki, insanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfasını veya başka bir deyişle yaklaşık 1000 kitabı dolduracak miktarda bilgi bulunur. Dikkat edin; tam 1.000.000 ansiklopedi sayfası veya 1000 kitap... Yani, her bir hücrenin çekirdeğinde, insan vücudunun işlevlerini kontrol etmeye yarayan bir milyon sayfalık bir ansiklopedinin içerebileceği miktarda bilgi kodlanmıştır. Bir benzetme yapmak istersek, dünyanın en büyük ansiklopedilerinden birisi olan 23 ciltlik "Encyclopedia Britannica"nın bile toplam

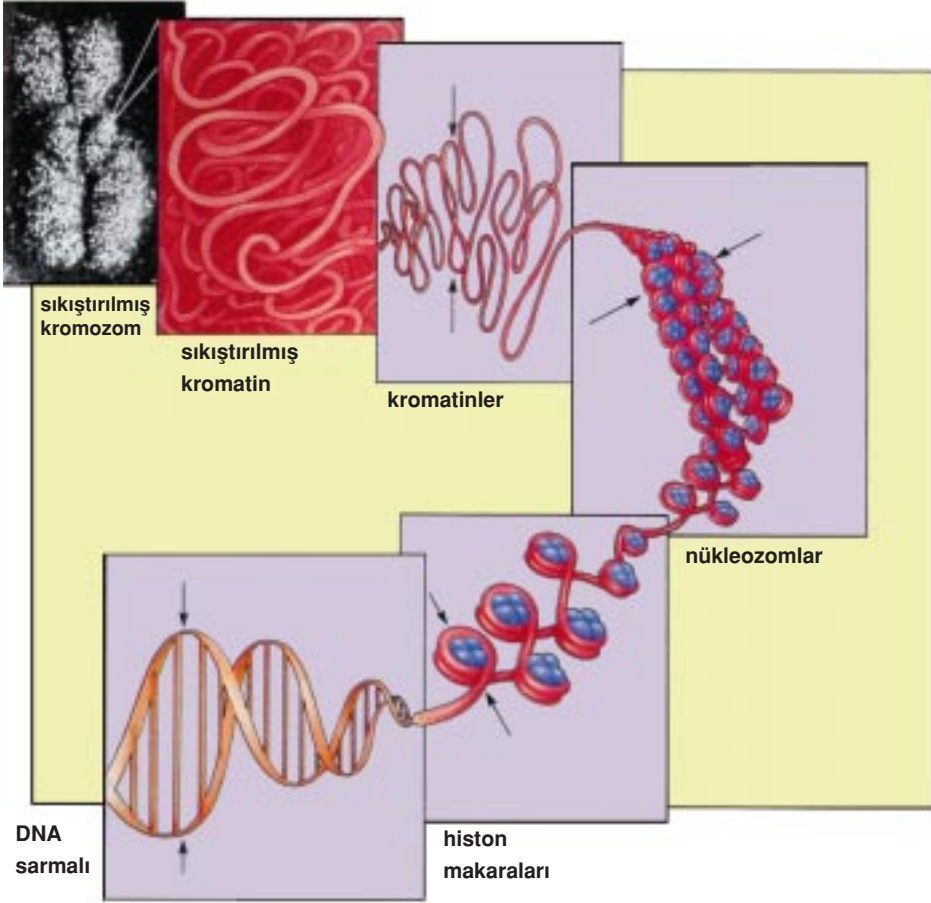
25 bin sayfası vardır. Bu durumda, karşımıza inanılmaz bir tablo çıkar. Mikroskobik hücrenin içindeki, ondan çok daha küçük bir çekirdekte bulunan bir molekülde, milyonlarca bilgi içeren dünyanın en büyük ansiklopedisinin 40 katı büyüklüğünde bir bilgi

Tek bir DNA molekülünde 1000 kitabı dolduracak kadar bilgi bulunur. Bu bilgi resimde görülen DNA şifreleri ile kodlanmıştır. A, T, C ve G harfleriyle sembolize edilen bir tür alfabe ile insanın bütün özellikleri şifrelenmiştir.

deposu saklı durmaktadır. Bu da yaklaşık 1000 ciltlik, dünyada başka eşi, benzeri olmayan dev bir ansiklopedi demektir. Her gün, 24 saat boyunca, hiç durmadan, her saniyede insanın gen bilgilerinden bir tanesi okunacak olsa, bu işlemin tamamlanması için 100 yıl geçmesi gerekmektedir. DNA'daki bilginin kitap haline getirildiğini varsaydığımızda ise, bu kitapları üst üste koyduğumuz takdirde, kitapların yüksekliği 70 metreye erişecektir. Yapılan tesbitlere göre ise, bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı "konu"da bilgiye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktır.

Bu örnekler, DNA'nın ne kadar muazzam bir bilgiye sahip olduğunun bir göstergesidir. Peki ama, nasıl olur da, bir molekülün bilgi sahibi olmasından söz edebiliriz? Çünkü, burada sözünü ettiğimiz bir bilgisayar veya kütüphane değil, yalnızca protein, yağ ve su moleküllerinden oluşan, milimetreden yüzbinde biri küçüklüğünde bir et parçasıdır. Bu küçücük et parçasının içinde, değil milyarlarca bilgi, tek bir bilginin var olması ve onun bu bilgiyi muhafaza etmesi bile son derece hayret verici bir mucizedir.

Çekirdekdeki DNA molekülü kromozom adlı özel kılıflarda paketlenir. Tek bir hücrede bulunan kromozomlarda paketlenen DNA molekülünün toplam uzunluğu 1 metreyi bulur. Kromozomun toplam kalınlığı ise 1 nanometre yani milimetrenin milyarda biri kadardır. Yaklaşık 1 metre uzunluğundaki DNA molekülü bu küçük bölgeye nasıl paketlenir?

DNA molekülü kromozom paketleri aslında çok daha küçük özel ambalaj sistemlerinden oluşur. DNA molekülü önce adeta bir ipin makaraya sarılması gibi sıkı sıkıya histon adlı özel proteinlere sarılır. Bu histon makaralarına sarılmış DNA bölümleri nükleozom olarak adlandırılır. Bu nükleozom bölümleri DNA'nın korunması ve zarar görmemesi için özel olarak dizayn edilmiştir. Nükleozomlar ucuca eklendiğinde kromatinleri oluştururlar. Kromatinde iyice birbirine sarılıp kıvrılarak yoğun yumaklar meydana getirirler. Ve böylece DNA molekülü kendi uzunluğunun milyarda biri kadar küçük olan bir yere muhteşem bir yaratılışla sığdırılmış olur.

Günümüzde, bilginin saklandığı en ileri teknoloji bilgisayarlardır. Bundan 30 yıl önce, oda büyüklüğündeki bir bilgisayarın sahip olabildiği bilgiyi, bugün küçük "disk"ler saklayabilmektedir... İnsan zekasının asırlardır edindiği bilgi birikimi ve yıllar süren çabaları sonucunda geliştirdiği bu son teknoloji bile daha tek bir hücre çekirdeğinin bilgi saklama kapasitesine uzaktan yakından ulaşabilmiş değil. Böyle muazzam bir kapasiteye sahip olan DNA'nın küçüklüğünü yansıtması açısından, ünlü mikrobiyoloji profesörü Michael Denton'ın yaptığı şu karşılaştırma sanırsanız yeterlidir:

Bugüne kadar yaşamış, gelmiş geçmiş her canlı türünün bütün özellikleri bilgi olarak DNA'ya yüklense toplam DNA hacmi bir çay kaşığının ancak küçük bir kısmını doldururdu. Dahası geriye şu ana kadar yazılmış bütün kitapları saklayabilecek kadar boşluk kalırdı.¹

Gözle göremediğimiz, çapı milimetrenin milyarda biri büyüklüğünde olan, atomların yanyana dizilmesiyle oluşmuş bir zincir, acaba böyle bir bilgiye ve hafızaya nasıl sahip olabilir? Bu soruya şunu da ekleyin: Vücudunuzdaki 100 trilyon hücreden her biri bir milyon sayfayı ezbere biliyorken, acaba siz zeki ve şuurlu bir insan olarak hayatınız boyunca kaç ansiklopedi sayfası ezberleyebilirsiniz? Daha da önemlisi, hücre bu bilgileri kusursuzca, son derece koordineli ve planlı bir şekilde ve asla hata yapmadan ilgili yerlerde kullanır. Hatta daha insan var olmadan önce, hücreleri faaliyet halinde onu inşa etmeye başlamıştır bile...

İnsanın Yapıtacı Hücreler...

Bir yumurtanın spermle döllenmesi, yeni bir insan hayatının ilk başlangıcıdır. Milyonlarca sperm, yumurtayı dölemek için birbiriyle yarışır ve sonuçta bir tanesi başarılı olur. Ancak bu şansa veya tesadüfe dayalı bir yarış değildir, her aşaması Allah tarafından kaderde tespit edilerek yaratılmıştır. Allah bir ayetinde bu gerçeği insanlara şöyle bildirir:

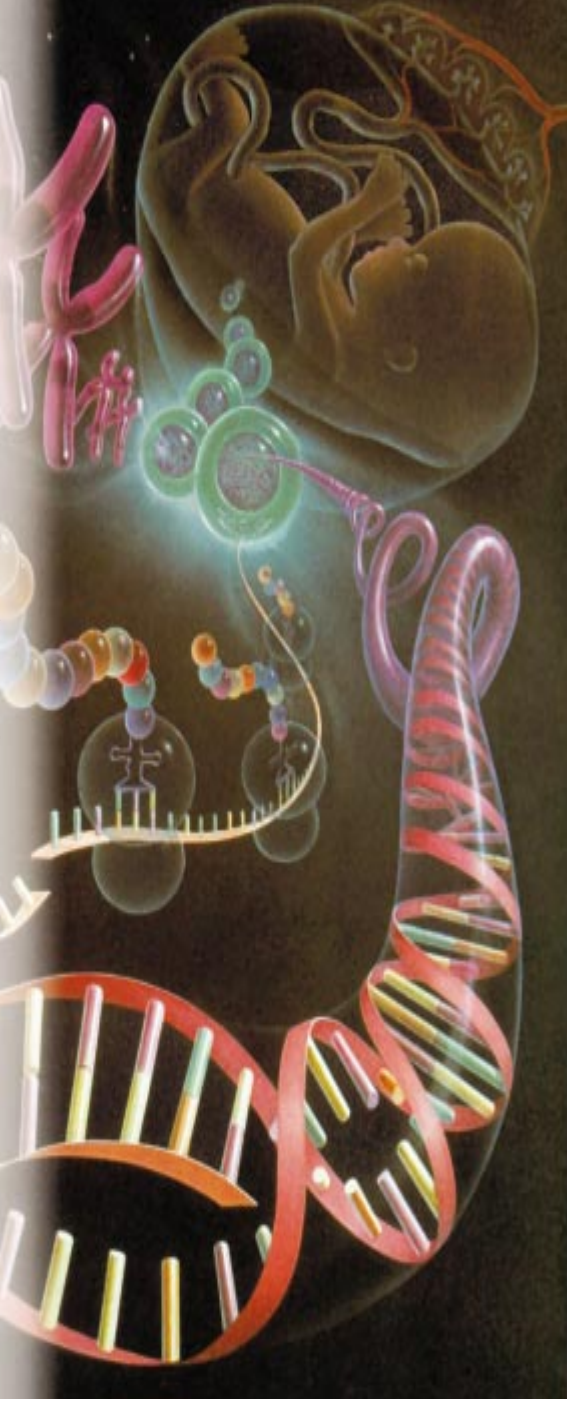
Sizleri biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniye gördünüz mü? Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı biz miyiz? (Vakıa Suresi, 57-59)

Babanın sperm hücresi, annenin yumurta hücresini dölediğinde, doğacak bebeğin bütün kalıtsal özelliklerini belirlemek üzere babanın ve annenin genleri birleşir. Bu binlerce genden her birinin özel bir işlevi vardır. Saç ve göz rengini, yüzünün biçimini, iskelet çatısındaki, iç organlardaki, beyin, sinirler ve kaslardaki sayısız ayrıntıyı belirleyen genlerdir.

Sperm ile yumurta birleştiklerinde oluşan bu hücre ile beraber, insanın hayatının sonuna kadar her hücresinde şifresini taşıyacağı DNA molekülünün de ilk kopyası oluşmuş olur.

Döllenmiş yumurta dediğimiz o ilk hücrenin, bir insana dönüşmek için, çoğalması gereklidir ve bunun bilincinde, yüksek bir şuurla hücre bölünmeye karar verir. Bu yüksek şuur kendini bir sonraki aşamada da belli eder. Hücreler bölündükçe başkalaşır ve vücutta bulunması gereken bölgelere giderler. Birbirinin aynı hücrelerden oluşan bir et yığını değil de, bir kısmı, örneğin göz hücresi olup tam olması gerektiği yere, bir kısmı kalbi oluşturup göğüs kafesindeki yerine gider veya deri hücresi olarak bütün vücudu kaplar. Tüm hücreler, oluşturacakları dokunun gerektirdiği kadar çoğalır ve bu dokular da gerekli yapıyı oluşturmak üzere yanyana gelerek organları oluşturmaya başlarlar.

Bu başkalaşım ve yapılanma koordi-

nasyonu DNA molekülü tarafından sağlanır. Şunu unutmamak gerekir ki DNA, ne en son teknolojiyle donatılmış laboratuvarlarda çalışan bir biyokimyager, ne de saniyede trilyonlarca işlem yapabilen bir süper-bilgisayardır. DNA, karbon, fosfor, azot, hidrojen ve oksijen gibi atomlardan oluşan bir moleküldür.

Şimdi düşünelim ve kendi kendimize soralım: İnsan vücudunda bulunan trilyonlarca hücre, bölünerek birbirinden çoğalıyor. Ancak her hücredeki farklı gen farklı zamanlarda aktive oluyor ve bu şekilde hücrelerde başkalaşım sağlanıyor. Diğer bir deyişle, ilk hücreden sonra bölünerek çoğalan her hücrede, tüm genetik bilgi vardır; yani her hücre aslında kalp kası, deri, alyuvar veya vücudun herhangi başka bir dokusunu üretme yeteneğine sahiptir. Her hücre o vücut için tam bir DNA tarifine sahip olsa da, gelişmenin farklı aşamalarında ve farklı organlarda sadece bazı genler aktiftir. Örneğin, böbrek oluşum ve fonksiyon kodları her hücrede bulunur; ancak sadece ilgili genler, gelişme sırasında, belirli zamanlarda, bu organda aktif olur. Benzer olarak, belli enzimler-örneğin, glüköz 6-fosfat esas olarak karaciğerde bulunur, fakat diğer organların her hücresi bu proteinin tarifine sahiptir, ama asla bu proteinin üretimini yapmaz. Örneğin göz hücresi bu enzimi üretmez, göz için gerekli olanları üretir; sinir hücreleri, beyin ve organlar arasında gidip gelen uyarı ve emirleri taşıyacak, karaciğer hücreleri toksinleri zararsız hale getirecek ve yağ hücreleri zayıf dönemler için yiyeyecek depolayacak şekilde uzmanlaşırlar; hiçbiri mide ile ilgili enzimleri üretme hatasına düşmez. Peki bu kusursuz işbölümünü kim yapmaktadır? Hücrelere bölünme ve bölündükten sonra farklı konularda uzmanlaşma emrini kim vermektedir? Dahası, tüm hücreler itaat şuuruna nasıl sahiptirler ve kimi dinleyerek böylesine kusursuz bir disiplin ve organizasyon içinde çalışmaktadırlar? Bunların hiçbirinin tesadüfen gelişen olayların sonucunda oluşmuş tesadüfi sistemler olmadığı son derece açıktır.

Hücrelerin sadece doğru zamanda doğru yerde bulunmaları ve doğru genleri aktif hale getirmeleri ile de bu kusursuzluk bitmemektedir. Hücreler aynı zamanda yaşamın doğru safhasında, doğru miktarlarda bulunmalıdırlar. Bazı "bakım" genleri, hemen hemen bütün hücrelerde,

her zaman çalışır. Diğer genler, sadece bazı hücrelerde, kişinin yaşamındaki tek uygun, kritik bir dönemde, birkaç saatten az işlevini yapar, sonra bir daha çalışmak üzere bekleme moduna geçer. Örneğin emzirme sırasında süt üretimi genler tarafından hızlandırılır. Mevcut bilgi, uygun zamanda, uygun miktarda ve uygun yerde harekete geçirilir. DNA'da saklı milyarlarca bilginin bu kadar şuurlu, planlı, iradeli, hesaplı ve akılcı idaresi ve kullanımı evrimcilerin "tesadüf" iddiaları ile kesinlikle açıklanamaz. Dünya üzerinde hiçbir sistem, en basiti dahi tesadüfen oluşmazken, mikroskobik bir alanda gerçekleşen olağanüstü planlı ve organize olayların nedeni olarak tesadüfleri görmek büyük bir mantık çöküntüsüdür. Nitekim evrimciler de hücrelerdeki bu başkalaşıma ve kusursuz görev dağılımına bir açıklama getirmekten çok uzak olduklarını kabul etmektedirler. Evrimci mikrobiyoloji profesörü Ali Demirsoy şu itirafta bulunur:

Özünde, döllenmiş bir yumurtadan çok değişik yapıda ve işlevde birçok hücre grubunun meydana gelmesi şimdiye kadar doyurucu bir şekilde açıklanamamıştır.²

Tüm bu olağanüstü olayların, tesadüflerin veya hücrenin eseri olmayacağı açıkça ortadadır. Peki, hücrede meydana gelen bu olayları yöneten, belli bir amaca yönelik olarak yaratan, milyarlarca bilgiyi, gözle görülmeyecek kadar küçük bir alana sığdıran akıl ve güç kime aittir?

Hücredeki Akıl

Bu durumda şunu kabul etmek gerekir ki, midedeki ya da kulaktaki herhangi bir hücre insandan kat kat daha bilgili olduğu ve bu bilgiyi en doğru ve en kusursuz şekilde değerlendirebildiği için insandan çok daha akıllıdır.

Peki bu aklın kaynağı nedir? Nasıl olur da insan vücudundaki 100 trilyon hücrenin herbiri ayrı ayrı böylesine inanılmaz bir akla, bilgiye ve beceriye sahip olabilir? Bunlar sonuçta atomlardan oluşmuş ve bilinci olmayan yapılardır. Önümüze tüm elementlerin atomlarını alıp farklı biçimlerde ve sayılarda birbirlerine bağlayarak milyonlarca farklı molekül

oluştursak, yine de akıl elde edemeyiz. Bu moleküllerin büyük, küçük, basit ya da karmaşık olması da birşey değiştirmez. Sonuçta, bilinçli olarak bir işi organize edip başaracak bir zihin asla ortaya çıkmaz.

O zaman nasıl oluyor da, belli sayıdaki akılsız ve bilinçsiz atomun belli şekillerde dizilmesinden meydana gelen DNA molekülü ve onunla uyumlu olarak çalışan enzimler bilinçli birçok işler yapıp, hücredeki sayısız karmaşık ve farklı işlemleri kusursuz ve mükemmel olarak organize edebiliyorlar? Bunun cevabı çok basittir; akıl, bu moleküllerde ya da bunları içinde barındıran hücrede değil, bu molekülleri bu işleri yapacak şekilde programlanmış olarak var edenin Kendisi'ndedir. Kısaca akıl eserde değil, o eseri yaratanda bulunur.

En gelişmiş bilgisayar bile, onu en ince ayrıntısına dek dizayn eden, tasarlayan, onu çalıştıracak programları yazıp ona yükleyen ve kullanan bir akıl ve zekanın ürünüdür. Aynı şekilde, hücre de, içindeki DNA ve RNA'lar da, bu hücrelerden oluşan insan da, kendilerini ve yaptıkları işleri yaratanın eserinden başka birşey değildirler. Eser ne kadar mükemmel, kusursuz ve etkiliyse olursa olsun, akıl her zaman o eserin sahibindedir.

Masanızın üzerindeki deftere yazılmış tek bir anlamlı cümle dahi

Bir gün kağıt üzerinde "hiçbir şey tesadüfen oluşamaz" yazısını görseniz bu yazının mürekkebin dökülmesi ile oluştuğunu düşünmezsiniz. Akıl sahibi her insan bu yazıyı yazan birinin olduğunu düşünecektir. Evrimcilerin DNA'daki bilginin oluşumu ile ilgili iddiaları ise, bu yazının tesadüfen oluştuğunu iddia etmekle kıyas dahi edilemeyecek kadar büyük bir mantık bozukluğudur.

görseniz, bunun yazarının kim olduğunu merak edersiniz. Defter ile kalem veya mürekkebin tesadüfen bir araya gelerek, rüzgarın etkisiyle bu cümleyi yazdığını kesinlikle düşünmezsiniz. DNA'da ise milyarlarca bilgi söz konusudur ve bu bilgilerin her biri bir insan için son derece hayati öneme sahiptir.

Peki aynı soruyu neden hücre için sormuyoruz? Defterinizdeki veya bilgisayarınızdaki bilgiler birileri tarafından oraya yazılmış ise, bunlardan çok daha üstün ve ileri bir teknolojiye sahip olan DNA, kim tarafından en mükemmel şekilde tasarlanıp, yaratılıp, kendisi de ayrı bir mucize olan minicik hücrenin içine özenle yerleştirilmiştir? Hem de binlerce yıl öncesinden günümüze kadar hiçbir özelliğini kaybetmeden. Bu satırları okumanız, görmemiz, nefes almanız, düşünmeniz, kısaca var olmanız ve varlığınızı sürdürmeniz için her an görev başında olan bu hücrelerin kim tarafından ve niçin yapıldığını sormaktan daha önemli ne olabilir sizin için?

Hayatta en çok merak etmeniz gereken, bu sorunun cevabı değil midir sizce? Gökyüzüne baktığınızda gördüğünüz Güneş'ten, vücudunuzdaki DNA'larınıza kadar herşeyde muhteşem bir tasarım, plan ve düzen vardır. Bunların herhangi birini tesadüflerin eseri saymak ise, kesinlikle kabul edilemez ve ciddiye alınamaz bir iddiadır.

Hiçbir Tasarım Tesadüfen Gerçekleşemez

Mutlaka rastlamışsınızdır; bazı binaların önündeki çiçekler bazen binanın ismi yazılacak şekilde düzenlenir. Uzaktan veya tepeden baktığınızda, çiçeklerle binanın veya şirketin adının yazılı olduğunu hemen fark edebilirsiniz. Bu, çiçeklerin orada rastgele büyümediklerinin, bahçıvanlar ve peyzaj mimarları tarafından tasarlanarak düzenlendiklerinin bir göstergesidir. Siz bahçıvanları bu düzeni yaparken görmemiş olabilirsiniz, ancak çiçeklerle yazılmış ismi gördüğünüzde bunu anlarsınız.

Veya arkadaşlarınızla kelime oyunu oynadıktan sonra, harfleri masanın üzerinde karışık bırakıp gittiğinizi düşünelim. Geri geldiğinizde masanın üzerindeki harflerle OYUNU BEN KAZANDIM yazdığını gör-

seniz, bunu yazan birinin olduğunu hemen anlarsınız. Hiçbir zaman harflerin rastgele yanyana gelerek bu anlamlı cümleyi tesadüfen oluşturduğunu düşünmezsiniz, aynı bahçedeki çiçeklerin tesadüfi dizilimlerle binanın ismini yazdığını düşünmeyeceğiniz gibi. Kısacası, bir yerde bir amaca yönelik bir tasarım varsa, bunun mutlaka bir tasarımcısı olduğunu bilirsiniz. Siz bu tasarımcıyı görmemiş olabilirsiniz, ancak eserinden veya ardında bıraktığı izden onun varlığını ve amacını anlarsınız.

Bu örneklerle anlatmak istediğimiz şudur: Eğer bir yerde en ufak bir planlanmışlık varsa, orada mutlaka bir akıl sahibinin izleri vardır. Hiçbir akıl ürünü tesadüfen oluşmaz. Örneğin bir dağın üzerine trilyonlarca kez beyaz taşlar yuvarlasanız, bir binanın isminin tesadüfen oluştuğunu göremezsiniz. Eğer bir yerde bir kelime, cümle varsa, herkes kabul eder ki, mutlaka o kelime biri tarafından yazılmıştır. Yazarsız kelime, tasarımcısı olmayan tasarım olmaz.

İnsanın bedeni ise, bir bina isminden veya "Oyunu ben kazandım" cümlesinden trilyonlarca kez daha kompleks bir yapıya sahiptir ve bu karmaşık yapının kendiliğinden ya da "tesadüfen" oluşmuş olması kesinlikle ve kesinlikle mümkün değildir. Üstelik milyonlarca yıldır, milyarlarca canlının sa-

Bir saatin resimde görülen parçalarını tasarlayan birinin olduğuna dair hiç kimsenin kuşkusu yoktur. DNA'daki bilgilerin kodlanması ise bir saatin tasarımından çok daha ihtisamlıdır. O halde bu bilgilerin tesadüfler sonucunda şursuz atomların karar almasıyla kendiliğinden oluştuğunu iddia etmek büyük bir yalandır.

Bu resimdeki gibi bir yap-boz oyunu düşünün. Oyunun tamamlanması ve resmin ortaya çıkması için her parçanın kendisi için ayrılmış özel yerine konması gerekmektedir. Tıpkı bu oyunda olduğu gibi DNA molekülünde de bir canlının eksiksizce oluşup hayatını devam ettirebilmesi için bütün nükleotidlerin kendileri için ayrılmış özel sıralamada bulunmaları gereklidir.

Bütün parçaları etrafa saçılmış olan bir yap-boz oyununun tesadüflerin sonucunda kendiliğinden aşağıdaki resmi oluşturduğunu düşünmek elbette saçmadır. Ancak bir yap-boz oyunuyla kıyaslanamayacak kadar kusursuz tasarıma ve kompleks bir şifreleme sistemine sahip olan DNA'nın tesadüfen oluştuğunu iddia etmek bundan çok daha mantıksızdır.

hip olduğu trilyonlarca DNA, hiçbir kusura sahip olmadan, en mükemmel haliyle yazılmakta, gözle görülmeyecek kadar küçük bir mekana sığdırılmakta ve en akılcı şekilde kullanılmaktadır. Öyleyse insanı da, onun hücrelerini de, DNA'sını da kusursuz ve mükemmel bir şekilde planlayıp düzenleyen bir Yaratıcı vardır. Bunun aksini iddia etmek, aklın sınırlarının dışına çıkarak, gerçeklere, akla ve mantığa saldırmak demektir.

Oysa, ne yazık ki, harflerin kendi kendilerine dizilip üç küçük kelimeyi bile yazabilmelerinin imkansız olduğunu bir çırpıda söyleyecek birçok kişi, milyarlarca atomun tek tek planlanmış bir dizilimle bir araya gelip DNA gibi muhteşem işler başarabilen bir molekül oluşturmasının "tesadüfler" sonucu olduğunu aldatmacasını itiraz etmeden dinleyebilmektedir. Tıpkı hipnotize edilen bir kişinin yapılan telkinle, kendisinin bir kapı, ağaç ya da kertenkele olduğuna itiraz etmemesi, kabul etmesi gibi...

DNA'daki kusursuz tasarımın örnekleri bunlarla sınırlı değildir. Bilgilerin DNA'da şifrelenişi çok daha muhteşem ve hayranlık uyandıracak şekilde tasarlanmıştır...

DNA'nın Alfabeti

Hücrenin çekirdeğinde bulunan DNA, sarmal bir yapıya sahiptir. Bu sarmal yapı açıldığında, DNA, yaklaşık bir metre uzunluğunda ipince, uzun bir şerit haline gelir. Yaklaşık bir metre uzunluğundaki DNA'nın, bir küçücük hücre çekirdeğinin içinde paketlenmiş halde yer alıyor olması ise üzerinde dikkatle durulması gereken bir konudur.

DNA'da atomların kendine has dizilimi maksimum şifreyi, minimum alanda taşıyabilecek üstün bir tasarıma sahiptir. Birbirine geçmiş iki spiral merdivenin her basamağında üç türlü element bulunur: şeker, fosfat ve DNA'nın şifrelerini oluşturan azotlu organik baz. Tüm insanlarda malzemelerin ve fonksiyonların aynı olmasına rağmen, birbirlerinden farklı olmalarını sağlayan özel şifreler, işte bu azot bazları tarafından oluşturulur. Dört farklı çeşidi olan bu bazların diziliş sıralarındaki farklılıklar insanlar arasındaki tüm farklılıkların sebebidir. Bu baz çeşitleri; Adenin, Guanin, Sitozin ve Timin olarak adlandırılmıştır. Bazlar belirli bir kurala göre birbirlerine bağlanır. Bilimadamlarının yeni yeni çözmeye

başladığı yabancı bir lisan gibi, belirli bir kod sistemine göre dizilmiş bu dört çeşit azotlu organik bazda, biyolojik varlığımızın tüm şifresi gizlidir.

DNA molekülünü oluşturan bu bazlar, isimlerinin baş harfleri ile anılırlar; A, T, G ve C. İşte çekirdekdeki bilgi bankasında bilgiler bu şekilde 4 harften oluşan bir alfabe kullanılarak depolanmıştır.

DNA molekülünün bir bölümü olan her bir gen insan vücudundaki belli bir özelliği kontrol eder. Boyun uzunluğu, gözün rengi, burnun, kulağın, kafatasının malzemesi, şekli gibi sayısız özellik ilgili genlerin emriyle meydana gelir. Bu genlerin herbirini bir kitabın sayfalarına benzetebiliriz. Sayfaların üzerinde ise A- T- G- C harflerinden oluşmuş yazılar vardır.

İnsan hücresindeki DNA'larda 200.000 civarında gen bulunur. Her gen, karşılığı olduğu protein türüne göre, sayıları 1000 ile 186.000 arasında değişen nükleotidlerin özel bir sıralamada dizilmesinden oluşur. Bu genler insan vücudunda görev yapan yaklaşık 200.000 civarındaki proteinin kodlarını saklar ve bu proteinlerin üretimini denetler.

Genlerin Düzenlenmesi

Moleküler biyolojinin en önemli buluşlarından biri, bazı genlerin bazıları üzerinde daha etkili olduğunun keşfedilmesidir. Bunun sebebi, genlerin çok komplike bir sıra ile organize olmalarıdır. Genetik hiyerarşinin temelinde genellikle tekrar eden belirli işlevlerle görevlendirilmiş genler vardır: hemoglobin yapmak, saçın uzaması veya sindirim enzimlerinin üretilmesi gibi. Bu moleküler işçilerin üzerinde "düzenleyici" genler bulunur, bunlar bu işçi genleri çalıştırır ve durdurur. Örneğin, çocukluk döneminde hemoglobin geni-

nin çalışmasını durdurur. Hem işçilerin, hem de "orta dereceli yöneticilerin" üzerinde bir seri ana kontrol geni bulunur. Bunların kararları düzinelerce, hatta yüzlerce altbirimi etkiler. Bu genler o kadar hayatidir ki, embriyo döneminde zarar görmeleri ölümcül olabilir.

Bu, üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken bir bilgidir. Genler, atomlardan oluşan moleküllerdir. Peki bu moleküller, aralarında böylesine düzenli bir organizasyonu nasıl kurmuşlardır? Nasıl olup da, bir molekül bir insanın artık boyunun uzamasını durdurma kararı alır, bu kararını diğerine iletir, diğeri ise bu kararı nasıl anlayıp, itaat edip, uygulamaya koyar? Bu disiplinin kurucusu kimdir? Dahası, milyonlarca yıldır, trilyonlarca gen, aynı disiplin, itaat, akıl ve şuurla görevini eksiksiz yerine getirmektedir.

Böyle bir sistemin tesadüfen oluştuğunu iddia etmek, çok büyük bir safesatadır. Genleri, en akılcı ve en kusursuz biçimde programlayan şüphesiz, herşeyin Rabbi olan Allah'tır.

Tesadüflerle Açıklanamayan DNA

Matematik bugün DNA'da yazılı bilgilerin oluşumunda tesadüfe yer olmadığını kanıtlamıştır. Değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimali imkansız tanımının dahi zayıf kaldığı bir durumdur. Evrimci bir biyolog olan Frank B. Salisbury bu imkansızlıkla ilgili olarak şunları söylemiştir:

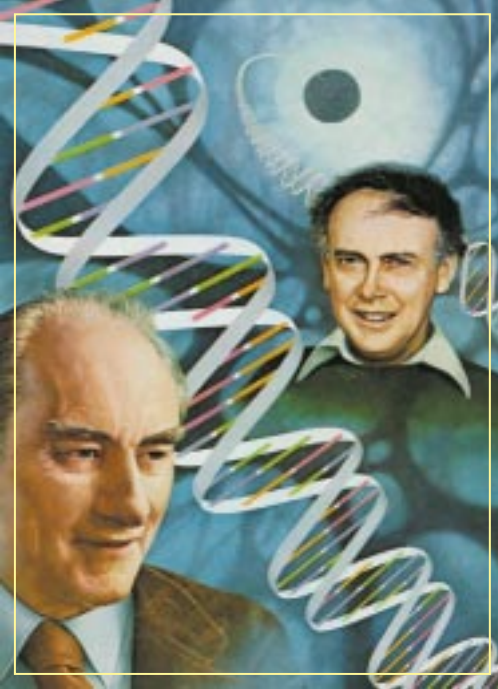
Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 4 üzeri 1000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir.³

Yani ortamda bütün gerekli nükleotidlerin bulunduğunu, bunların aralarında bağlanması için gereken bütün kompleks moleküllerin ve bağlayıcı enzimlerin hepsinin hazır olduğunu farzetsek bile bu nükleotidlerin istenen sırada dizilmesi ihtimali 4 üzeri 1000'de 1, diğeri bir ifadeyle,

10 üzeri 600'de 1 ihtimal demektir. Kısaca insan vücudundaki ortalama bir proteinin DNA'daki şifresinin şans eseri, kendi kendine oluşma ihtimali, 10'un yanında 600 tane sıfır olan sayıda 1'dir. Bu astronomik olmanın da ötesindeki sayı ise, pratik olarak "0" ihtimal anlamına gelir. Demek ki böyle bir dizilim ancak akıllı ve şuurlu bir gücün bilgi ve kontrolü altında gerçekleşmek zorundadır.

Şu anda okumakta olduğunuz yazıyı düşünün. Harflerin (her harf için farklı bir baskı kalıbı kullanılarak) kendi kendilerine ve rastgele biraraya gelerek böyle bir yazı oluşturduklarını iddia eden birisine ne gözle bakardınız? Bu yazı belli ki akıl ve bilinç sahibi birisi tarafından kaleme alınmıştır. İşte DNA'daki durum da bundan hiç farklı değildir.

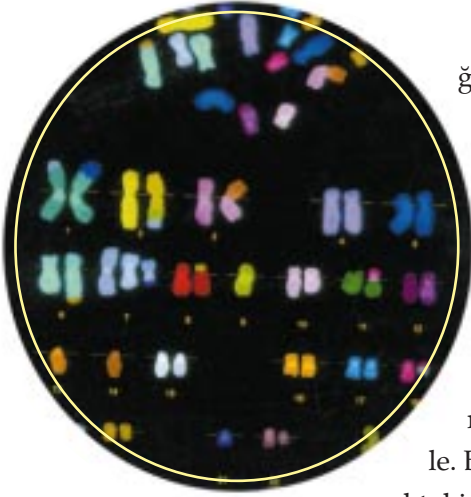
DNA'nın yapısını keşfeden biyokimyacı Francis Crick, konu üzerinde yaptığı çalışmalardan dolayı Nobel ödülü aldı. Crick koyu bir evrimci olmasına rağmen DNA'nın mucizevi yapısına şahit olduktan sonra yazdığı eserde bu bilimsel gerçeği şöyle ifade etmiştir: "Bugün sahip olduğumuz bilgiler ışığında, dürüst

Francis Crick ve James Watson DNA'daki ihtişamli yapıyı keşferek Nobel ödülü aldılar.

bir adamın yapabileceği tek yorum, hayatın bir mucize eseri olarak ortaya çıktığıdır."⁴ Crick'e göre hayat kesinlikle dünya üzerinde kendiliğinden var olamazdı. Görüldüğü gibi DNA üzerinde en uzman kişi bile, bir evrimci olmasına rağmen, yaratılışta tesadüfe yer vermemektedir.

DNA'da yer alan bilgilerin ne kadar hassas bir düzen ve dengeye sahip oldukları gözönünde bulundurulduğunda ise, tesadüfen oluşumun ne kadar imkansız oldu-

İnsanda hücrelerindeki 46 kromozom 23 çift halinde bulunur. Her çift kromozom vücuttaki belirli faaliyetlerin yerine getirilmesinden sorumludur. Bu kromozom çiftlerindeki herhangi bir bozukluk onarılmaz hasarlar meydana getirir.

Çeşitli bozuklukların neden olduğu birçok kalıtsal hastalık vardır. Herbiri çok ciddi olabilen bu hastalıkların tek nedeni, genetik şifredeki milyarlarca harften yalnızca bir veya birkaç tanesinin yanlış yerde bulunmasıdır. Sözelimi, Mongolizm veya Down Sendromu oldukça yaygındır. Nedeni ise her hücredeki 21. kromozom çiftinde fazladan bir kromozom bulunmasıdır. Bir diğer örnek ise Huntigton koresidir. Hasta 35 yaşına kadar sağlıklıdır, ama bu yaştan sonra birdenbire kol, bacak ve yüz kaslarında denetlenemeyen istemsiz kasılmalar başlar. Tedavisi olmayan bu ölümcül hastalık beyni de etkilediğinden hastanın belleği ve düşünme yetileri de giderek zayıflar.

Tüm bu genetik hastalıkların göster-

ğu daha da iyi anlaşılır. Üç milyar harften oluşan DNA'daki bilgiler, A-T-G-C harflerinin birbiri ardına özel ve anlamlı bir sıra içinde dizilmesi ile oluşur. Ancak bu sıralamada tek bir harf hatasının dahi yapılmaması gerekir. Ansiklopedide yanlış yazılmış bir kelime ya da harf hatası önemsenmez, hatta çoğu zaman fark edilmez bile. Buna karşın, DNA'da herhangi bir basamaktaki, örneğin 1 milyar 719 milyon 348 bin 632'nci basamaktaki bir harfin yanlış kodlanması gibi bir hata bile, hücre için, dolayısıyla insan için korkunç sonuçlara yol açabilir. Örneğin çocuklarda görülen hemofili (kan kanseri) hastalığı bu tip bir yanlış kodlanmanın sonucudur. Genetik yapıdaki çe-

21. kromozom çiftinde fazladan bir kromozom bulunan Down sendromlu bir çocuk.

diği önemli bir gerçek vardır; genetik şifre o kadar hassas, dengeli ve kursosuzca hesaplanarak planlanmıştır ki, bu düzendeki en küçük bir değişiklik dahi ciddi sorunlar oluşturabilmektedir. Sadece bir harfin eksikliği veya fazlalığı ölümcül hastalıklara veya hayat boyu sürecek ciddi sakatlıklara neden olabilmektedir. Dolayısıyla böylesine hassas bir denge ve düzenin tesadüfen oluştuğunu, ve evrim teorisinin iddia ettiği gibi mutasyonlar yoluyla geliştiğini söylemek kesinlikle imkansızdır. Öyle ise, DNA'da yeralan muazzam bilgi ilk olarak nasıl oluşmuş ve şifrelenmiştir? Hayatın kökenini tesadüflere dayandıran evrimciler, hayatın kökeni ile ilgili her soruda yanıtsızdırlar. DNA'nın, yani genetik şifrenin kökenini sorduğunuzda da her birinden aynı cevabı alırsınız. Örneğin günümüzün en önde gelen evrimci biyokimyacılarından olan Leslie E. Orgel, bu soruya şu yanıtı verir:

Genetik şifrenin kökeninin genel özelliklerini bile hala anlayabilmiş değiliz... Genetik şifrenin kökeni, hayatın kökenleri probleminin en şaşırtıcı yönüdür. Sağlam bir ilerleme gerçekleştirmeden önce asıl olan kavramsal ya da deneysel bir buluşa ihtiyaç vardır.⁵

Milyonlarca sayfalık, milyarlarca bilginin tesadüfen yazıldığını iddia edenler elbetteki bu şekilde cevapsız kalacaklardır. Nasıl ki her eserin veya her bilginin bir yazarı ve sahibi varsa, DNA'daki bilginin de bir sahibi ve yaratıcısı vardır; ve O Yaratıcı, üstün ve güçlü, sonsuz ilim ve akıl sahibi olan Rabbimiz Allah'tır.

Benzersiz Bir Yaratılış: DNA'nın Kendini Eşlemesi

Daha önce de değindimiz gibi hücreler bölünerek çoğalır. Öyle ki, insan vücudu başlangıçta tek bir hücre iken bu hücre bölünür ve sonuçta 2-4-8-16-32... oranında bir katlanmayla çoğalır.

Peki bu bölünme işleminin sonucunda DNA'ya ne olur? Hücrede tek bir DNA zinciri vardır. Halbuki yeni doğan hücrenin de bir DNA'ya ihtiyacı olacağı açıktır. Bu açığı gidermek için DNA, her aşaması ayrı bir mucize olan ilginç bir seri işlem yapar. Sonuçta, hücrenin bölünmesinden kısa bir süre önce kendisinin bir kopyasını çıkarır ve bunu yeni hücreye aktarır!...

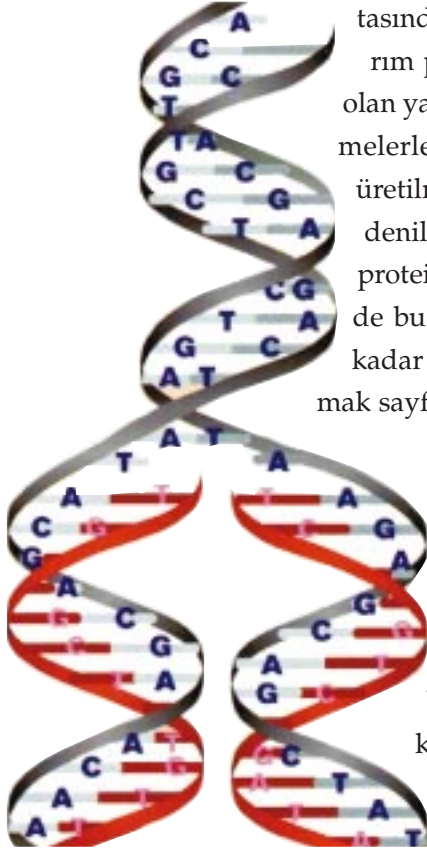
Hücrenin bölünmesi ile ilgili yapılan gözlemlerin gösterdiğine göre hücre, bölünmeden önce belirli bir büyüklüğe ulaşmak zorundadır. Bu belirli büyüklük sınırını aştığı anda ise bölünme süreci kendiliğinden başlar. Hücrenin şekli bölünmeye uygun şekilde yayvanlaşmaya başlarken, DNA da az önce belirttiğimiz gibi kendini eşlemeye başlar.

Bunun anlamı şudur: Hücre bir bütün olarak bölünmeye "karar vermekte" ve hücrenin içindeki farklı parçalar bu bölünme kararına uygun olarak davranmaya başlamaktadırlar. Hücrenin böylesine kollektif bir işi başaracak bilince sahip olmadığı açıktır. Bölünme işlemi, gizli bir emir ile başlar ve başta DNA olmak üzere hücrenin tümü buna göre hareket eder.

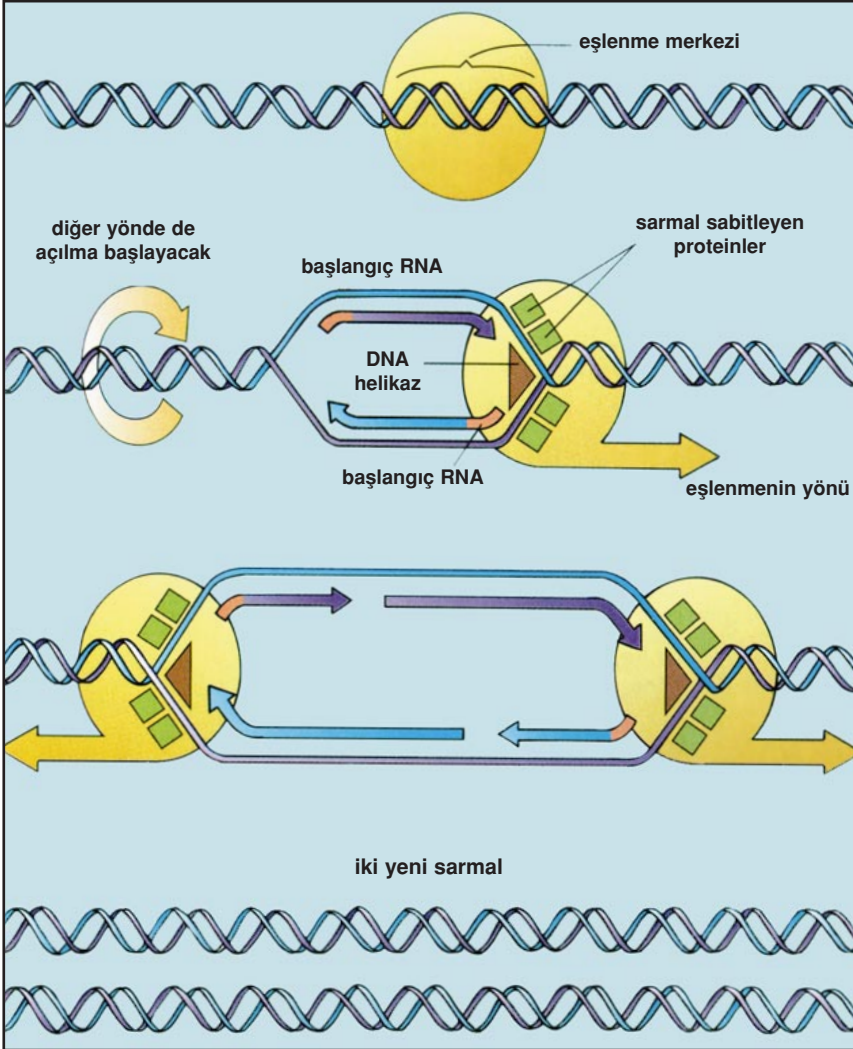
DNA, kendini çoğaltmak için önce karşılıklı iki parçaya ayrılır. Bu olay oldukça ilginç bir şekilde gerçekleşir. Yapısı sarmal bir merdivene

benzeyen DNA molekülü, bu merdivenin basamaklarının or-

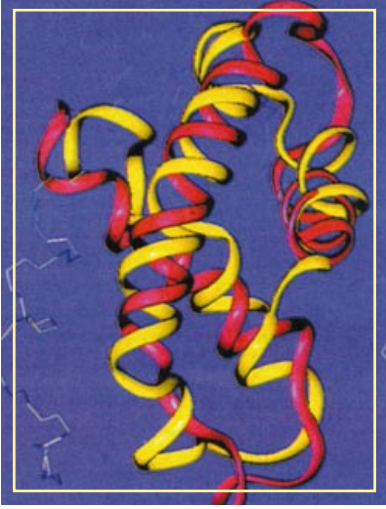
tasından fermuar gibi ikiye ayrılır. Artık DNA iki yarım parçaya bölünmüştür. Her iki parçanın da eksik olan yarıları (eşlenikleri) ortamda hazır bulunan malzemelerle tamamlanır. Böylece iki yeni DNA molekülü üretilmiş olur. Operasyonun her kademesinde enzim denilen ve adeta gelişmiş robotlar gibi çalışan uzman proteinler görev yapar. İlk bakışta basit gibi görünse de bu operasyon sırasında gerçekleşen ara işlemler o kadar çok ve karmaşıktır ki, olayı ayrıntılarıyla anlatmak sayfalar tutar.

Bu noktada şunu unutmamak gerekir. Atomların birleşiminden oluşan enzimler, DNA sarmalının yarısına bakar, eksik bölümleri tespit eder, eksikleri ilgili yerlerden temin ederek, en uygun yerlere eklerler. Bu şekilde DNA'nın kopyalanması gerçekleşmiş olur. Şuursuz, akıl ve bilgisi olmayan küçük yapıların bu kadar kompleks, bilgi, bilinç ve akıl gerektiren işlemleri kusursuzca yerine getirmeleri, okuyarak geçilecek bilgiler değildir. Bu bilgilerin insana göster-

DNA eşlenme işlemi belirli bir nükleotid diziliminde başlar. Bu özel bölümün adı eşlenme merkezidir. Bu merkezde DNA'nın sarmal kolları DNA Helikaz adlı enzim tarafından açılmaya ve ardından da ayrılmaya başlar. Ayrılan kolların tekrar birbirine dolanmaması için sarmalı sabitleyen özel proteinler görev alır. Tam o sırada ayrılan kolların arasında başlangıç (primer) RNA adlı özel bir RNA molekülü sentezlenir. Bu molekül eşleme işlemi yapacak olan DNA polimeraz enzimine işlemin başlayacağı yeri gösterir. DNA polimeraz enzimi ayrılan kolların karşısına gelecek nükleotidleri bağlayarak yeni DNA kollarını oluşturmaya başlar. Eşlenme işlemi her iki kolda da aynı anda ters yönlerde ilerler. Eşlenme işlemi tamamlandığında ortaya iki yeni sarmal çıkmış olur. Her iki sarmalda da birer kol yeni eşlenmiştir.

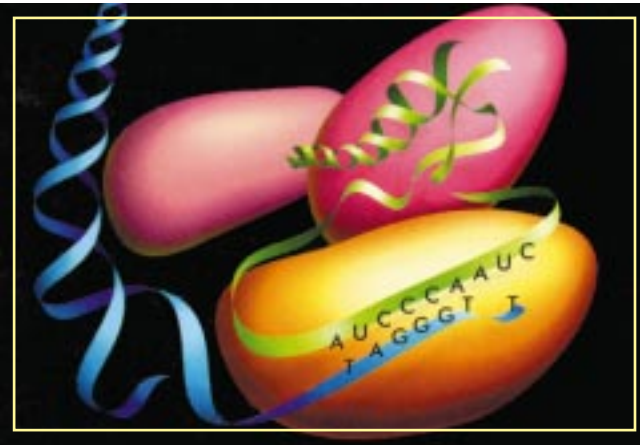

DNA'da bulunan bilgiler sayesinde vücudumuzda sayısız görevleri üstlenen proteinler tam sahip olmaları gereken özelliklerle üretilirler.

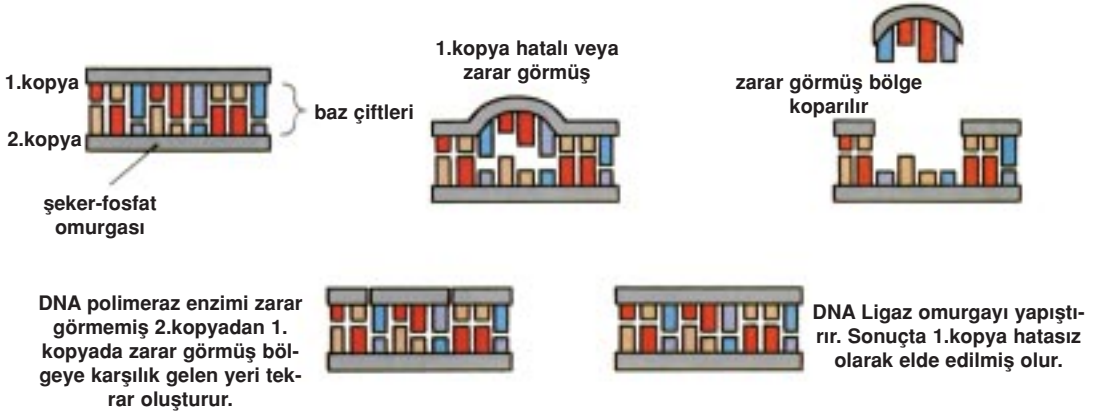
diği ve düşündürdüğü önemli gerçekler vardır.

Kopyalama sırasında ortaya çıkan yeni DNA molekülleri denetleyici enzimler tarafından defalarca kontrol edilir. Yapılmış bir hata varsa—ki bu hatalar son derece hayati olabilir—derhal tespit edilir ve düzeltilir. Hatalı şifre kopturularak yerine doğrusu getirilir ve monte edilir. Bütün bu işlemler öyle baş döndürücü bir hızla yapılır ki, dakikada 3.000 basamak nükleotid üretilirken bir yandan da tüm bu basamaklar görevli enzimler tarafından defalarca kontrol edilir ve gereken düzeltmeler yapılır.

DNA'nın çoğaltılması işleminin ne kadar büyük bir hızda gerçekleştiğini daha iyi anlamak için şu bilgiler daha da açıklayıcı olacaktır: Bir hücre bölünmesi 20 ila 80 dakika arasında sürer ve bu esnada DNA'daki bilgi de kopyalanarak çoğaltılmalıdır. Yani DNA'daki 3 milyar bilgi, 20 ila 80 dakika arasındaki bir sürede hiçbir hata, unutmaya veya eksiklik olmadan kopyalanabilmektedir. Bu, bir kütüphane dolusu bilginin veya 1000

Telomeraz adlı özel bir enzim DNA'nın eşlenmesi sırasında DNA'nın uç bölgelerinde meydana gelen baz kayıplarını engeller. Eksik olan bazları tamamlar. Böylece hücre bölünmelerinden sonra ortaya çıkan her hücre orijinalinin aynısı olur.

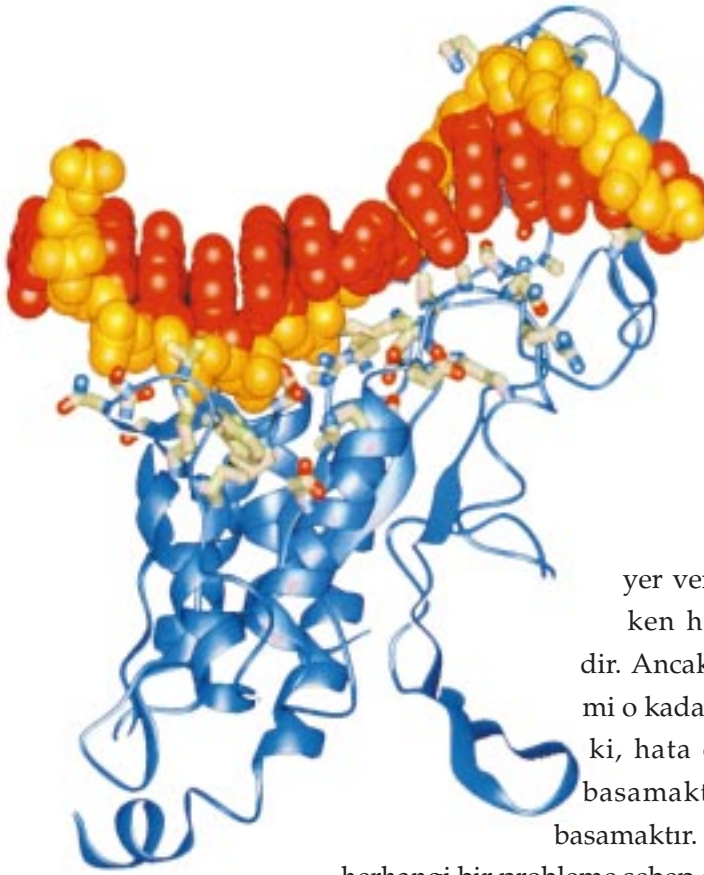
DNA kendi kendini tamir eder; hataya izin vermez.

DNA eşlemesi işlemi bittiğinde her bin nükleotidde bir hata meydana gelebilir. Fakat bu hata da düşünülmüştür. DNA'da meydana gelen hataları tamir etmek üzere özel görevli olan bir grup enzim vardır. Bu enzimler şuurulu bir şekilde hatayı tespit ederler ve hatalı nükleotidi yerinden çıkarırlar. Hatalı nükleotidin yerine yenisini sentezleyip koyarlar ve bu işlem süresince ortaya çıkan kırılmaları yapıştırırlar.

kitabın veya bir milyon sayfalık yazının bu kadar kısa sürede hiç hata ve eksiklik olmadan çoğaltılması kadar mucizevi bir olaydır. Ve dikkat edin, bu işlemi gerçekleştirenler teknolojik aletler, üstün nitelikli fotokopi makineleri değil, bazı atomların birbirine eklenmesiyle oluşan enzimlerdir.

Büyük bir hızla üretilen yeni DNA molekülünde, dış etkiler sonucunda normale göre daha fazla hatalar yapılabilir. Bu sefer hücredeki ribozomlar, DNA'dan gelen emir doğrultusunda DNA onarım enzimleri üretmeye başlarlar. Böylece DNA kendi kendini korur ve hem kendisini hem soyun devamını güvence altına alır.

Hücreler de insanlar gibi doğar, çoğalır ve ölürlür. Ancak hücrelerin ömrü meydana getirdikleri insanın ömründen çok daha kısadır. Örneğin altı ay önce bedenimizi oluşturan hücrelerin bugün büyük bir çoğunluğu hayatta değildir. Fakat zamanında bölünerek yerlerine yenilerini bıraktıkları için, siz şu anda hayatta kalabilmektesiniz. Bu yüzden hücrelerin çoğalması, DNA'nın kopyalanması gibi işlemler—her ne kadar çok karmaşık da olsalar—insanın varlığını sürdürmesi açısından en ufak bir hataya

DNA'nın eşlenmesinde ve protein üretiminde birçok enzim DNA ile birlikte var olmak zorundadır. Resimde görülen kırmızı ve sarı bölümler DNA'yı, mavi bölümler ise DNA ile birlikte çalışan enzimleri göstermektedir.

yer verilmemesi gereken hayati işlemlerdir. Ancak çoğaltma işlemi o kadar kusursuz işler ki, hata oranı 3 milyar basamakta yalnızca bir basamaktır. Bu tek hata da

herhangi bir probleme sebep olmadan vücuttaki daha üst kontrol mekanizmaları tarafından yok edilir.

İşin en ilginç yönü de, DNA'nın hem üretimini sağlayan hem de yapısını denetleyen bu enzimlerin, yine DNA'da kayıtlı olan bilgilere göre ve DNA'nın emir ve kontrolünde üretilmiş proteinler olmasıdır. Ortada içiçe geçmiş öyle muhteşem bir sistem vardır ki, böyle bir sistemin kademe kademe oluşan tesadüflerle bu hale gelmesi hiçbir şekilde mümkün değildir. Çünkü enzimin olması için DNA'nın olması, DNA'nın olması için de enzimin olması, her ikisinin olması içinse hücrenin de, zarından diğer bütün kompleks organellerine kadar eksiksiz olarak var olması gerekir.

Canlıların birbirini izleyen "yararlı tesadüfler" sonucunda "aşama aşama" geliştiklerini öne süren evrim teorisi, söz konusu DNA-enzim

paradoksu tarafından kesin biçimde yalanlanmaktadır. Çünkü DNA'nın ve enzimin de aynı anda var olması gerekmektedir. Bu ise bilinçli bir yaratılışın varlığını gösterir.

Bütün bir gün, siz hiç farkında değilken, vücudunuzda sizin yaşamınızın problemsiz olarak devam etmesi için akıl almaz bir titizlik ve sorumluluk anlayışı içinde sayısız işlemler ve denetimler yapılır, tedbirler alınır. Herkes görevini eksiksiz olarak ve başarıyla yerine getirir. Allah en büyüğünden en küçüğüne, en basitinden en karmaşığına kadar sayısız atomu ve molekülü sizin yaşamınızı güzel ve sağlıklı bir biçimde sürdürmeniz için hizmetinize vermiştir. Yalnızca bu lütuf ve nimet bile hiç durmadan şükretmeniz için yeterlidir.

Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı (sınırsız) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğı şükretmiyorlar. (Mü'min Suresi, 61)

DARWINİZM, DNA'DAKİ BİLGİLERİN KÖKENİNİ VE HER TÜRDE FARKLI OLUŞUNU AÇIKLAYAMAZ

Evrimciler DNA'nın ilk olarak nasıl ortaya çıktığı konusuna kesinlikle bir açıklama getiremezlerken, DNA konusunda çıkmaza girdikleri önemli bir nokta daha vardır: Balıklar, sürüngenler, böcekler, bitkiler, kuşlar veya insanlar nasıl olup da, farklı DNA'lara, farklı genetik bilgilere sahip olabilmişlerdir?

Evrim teorisi, bu soruya cevap olarak, DNA'daki bilgilerin zaman içinde gerçekleşen tesadüflerle arttığını ve çeşitlendiğini ileri sürerler. Sözümlü ettikleri tesadüfler "mutasyon"lardır. Mutasyon DNA'da radyasyon ya da kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen değişikliklerdir. Bazen bir radyoaktif ışınım DNA zincirine isabet eder ve oradaki bir veya birkaç basamağı tahrip eder ya da yerini değiştirir. Evrimcilere göre, canlılar, tek bir DNA'nın, bu mutasyonlar (yani kazalar) sonucunda farklılaşması ile bugünkü mükemmel hallerine ulaşmışlardır.

Bu iddianın akıl dışı olduğunu göstermek için, DNA'yı yine bir kitaba benzetelim. DNA'nın bir kitapta olduğu gibi yanyana dizilmiş harflerden oluştuğunu söylemiştik. Mutasyonlar, bu kitabın yazılımı sırasında meydana gelen harf hatalarına benzerler. İsterseniz bu konuda bir deney yapalım. Kalın bir dünya tarihi kitabının baştan sona bilgisayara yazılmasını isteyelim. Bu iş yapılırken de bir kaç kez dizgiye müdahale edelim ve dizgiyi yapan kişiye tuşlardan birine gözü kapalı ve rastgele basmasını söyleyelim. Bu şekilde yazılmış olan harf hatalı metni, bir başkasına verip yine aynı şeyi yaptıralım. Bu yöntemle kitabı birkaç bin kez baştan aşağı yazdıralım, her seferinde metne rastgele birkaç harf hatası ekleyerek...

Acaba tarih kitabı bu yöntemle gelişir mi? Örneğin daha önce kitapta var olmayan "Eski Çin Tarihi" gibi bir bölüm oluşabilir mi?

Elbette ki kitaba eklediğimiz harf hataları kitabı geliştirmez, aksine tahrip eder, anlamını bozar. Hatalı kopyalama işlemini ne kadar arttırsak, o kadar bozuk bir kitap elde ederiz.

Ama evrim teorisinin iddiası, "harf hatalarının bir kitabı geliştirdiği" yönündedir. Evrime göre DNA'da meydana gelen mutasyonlar (hatalar) birikerek tesadüfen faydalı sonuçlara yol açmış, örneğin canlılara göz, kulak, kanat, el gibi kusursuz organları; düşünmek, öğrenmek, mantık yürütmek gibi şuur gerektiren özellikleri kazandırmıştır.

Kuşkusuz bu iddia, biraz önce söz ettiğimiz, bir dünya tarihi kitabına harf hatalarının birikmesi sonucu "Eski Çin Tarihi" bölümü eklenmesinden bile daha akıldışıdır. (Kaldı ki doğada, hata yapan dizgici örneğinde olduğu gibi düzenli olarak mutasyonlar meydana getiren bir mekanizma yoktur. Doğadaki mutasyonlar bir kitabın yazımı sırasında meydana gelebilecek harf hatalarından çok daha nadir oluşurlar.)

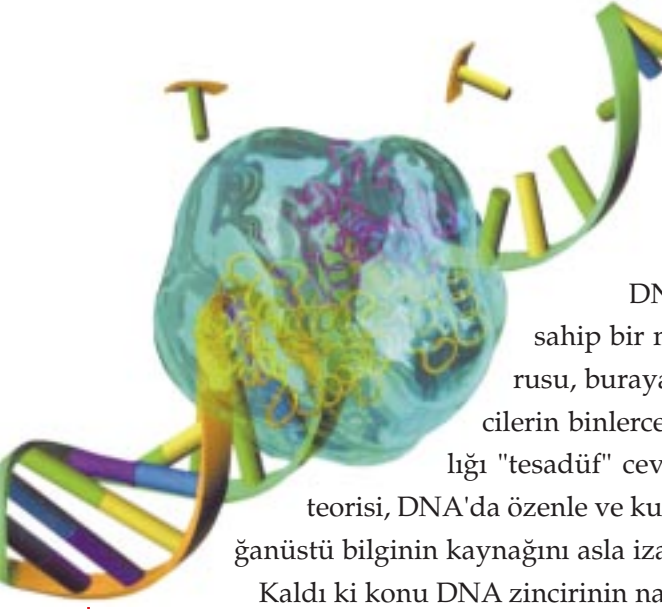
Evrim teorisinin canlılığın kökeni hakkında getirmeye çalıştığı her türlü "açıklama" işte bu denli akıl ve bilim dışı iddialardır. Bu gerçeği kabul eden açık sözlü otoritelerden biri, Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé'dir. Grassé de bir evrimcidir, ancak Darwinist teorisinin canlılığı açıklayamadığını savunmakta ve Darwinizm'in temelini oluşturan "tesadüf" mantığı hakkında şunları söylemektedir:

Şanslı mutasyonların hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.⁶

Gerçekten de, cansız maddelerin kendi kendine bir araya gelip DNA gibi muhteşem sistemlere sahip canlıları oluşturduğunu iddia eden evrim teorisi, bilime ve akla tamamen aykırı olan bir hayalciliktir. Tüm bunlar bizi apaçık bir sonuca götürür. Yaşamın bir planı (DNA) olduğuna ve tüm canlılar bu plana göre yapıldıklarına göre, açıktır ki bu planı ortaya çıkaran üstün bir Yaratıcı vardır. Yani tüm canlılar, sonsuz bir güç ve akıl sahibi olan Allah tarafından yaratılmışlardır. Allah Kuran'da bu gerçeği şöyle bildirmiştir:

O Allah ki, yaratandır, kusursuzca varedendir, şekil ve suret varendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir. (Haşr Suresi, 24)

İnsanların bugün teknolojinin imkanlarını kullanarak başardıkları ise, Allah'ın insan DNA'sında tecelli eden ilminden bir parçayı olsun anlayabilmek için çalışmaktan ibarettir.

EVİRCİLERDEN DNA İTİRAFLARI

DNA gibi olağanüstü bir tasarıma sahip bir molekülün nasıl ortaya çıktığı sorusu, buraya kadar incelediğimiz gibi evrimcilerin binlerce çıkmazından biridir. Tüm canlılığı "tesadüf" cevabıyla açıklamaya kalkan evrim teorisi, DNA'da özenle ve kusursuzca kodlanmış bulunan olağanüstü bilginin kaynağını asla izah edememektedir.

Kaldı ki konu DNA zincirinin nasıl ortaya çıktığı sorusundan ibaret değildir. Çünkü DNA zinciri, daha önce de belirttiğimiz gibi, içindeki olağanüstü bilgi kapasitesi ile birlikte var olsa bile, bu tek başına hiçbir şeye yaramamaktadır. Canlılıktan söz edilebilmesi için, mutlaka bir de bu DNA zincirini okuyan, kopyalayan ve bu kopyalara göre proteinler üreten enzimlerin bulunması gerekir. (Enzimler hücrede belirli görevler üstlenmiş ve bunları bir robot titizliğinde yerine getiren büyük moleküllerdir.)

Yani canlılıktan söz edilmesi için, hem DNA adı verdiğimiz bilgi bankasının hem de bu bankadaki bilgileri okuyarak üretim yapacak makinelerin var olması gerekmektedir.

İşin daha da ilginç yanı ise, DNA'yı okuyup ona göre üretim yapan enzimlerin kendilerinin de yine DNA'daki şifrelere göre üretilmeleridir! Yani hücrenin içinde öyle bir fabrika vardır ki, bu fabrika hem çok çeşitli ürünler üretmekte, hem de bir taraftan bu üretimi yapan robot ve makineleri da inşa etmektedir. Tek bir noktasında eksiklik olsa işe yaramayacak olan bu sistemin nasıl ortaya çıktığı sorusu, evrim teorisini tek başına yıkmaya yeterlidir.

Alman evrimci Douglas R. Hofstadter, bu soru karşısındaki çaresizliklerini şöyle itiraf etmektedir:

Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (enzimler ve diğer moleküler yapılarla) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimi-

zi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor.⁷

Bir başka evrimci otorite, dünyaca ünlü moleküler biyolog Leslie Orgel, bu konuda biraz daha açık sözlü davranmaktadır:

Son derece kompleks yapılara sahip olan enzimlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla İNSAN, YAŞAMIN KİMYASAL YOLLARLA ORTAYA ÇIKMASININ ASLA MÜMKÜN OLMADIĞI SONUCUNA VARMAK ZORUNDA KALMAKTADIR.⁸

"Hayatın kimyasal yollarla ortaya çıkması imkansız" demek, "hayatın kendi kendine oluşması imkansız" demektir. Bu gerçek, canlılığın bilinçli bir biçimde yaratıldığının açık bir ispatıdır. Ancak evrimciler açık delillerini gördükleri bu gerçeği, sırf ideolojik nedenlerle kabul etmezler. Sırf Allah'ın varlığını kabul etmemek için, imkansız olduğunu kendilerinin de bildiği saçma senaryolara inanırlar.

Bir başka evrimci Caryl P. Haskins ise DNA şifresinin tesadüfen oluşmasının imkansızlığını ve bu gerçeğin Yaratılış için güçlü bir delil olduğunu şöyle ifade eder:

Biyokimyasal genetik düzeyinde evrime ait en kapsamlı sorular hala cevaplandırılmamıştır. Genetik şifre ilk kez nasıl ortaya çıkmıştı ve nasıl evrimleşmişti? Bugün yaşayan tüm organizmalarda hem DNA'nın replikasyonu hem de DNA şifresinin etkili bir şekilde çevirimi süreçleri, son derece kesin enzimlere gereksinim duymaktadır. Aynı zamanda bu enzimlerin moleküler yapılarının DNA'nın kendisi tarafından kesin bir şekilde belirtilmiş olması, dikkate değer evrimci bir gizemi ortaya çıkarmaktadır... Şifre ve şifreyi çevirme yolları evrim sürecinde kendiliğinden mi ortaya çıkmıştı? Böyle bir rastlantının gerçekleşmiş olabileceğine inanmak neredeyse akıl almazdır. Bu bulmaca Darwin'den önceki dönemde olduğu gibi Darwin'den sonra da ev-

rimden kuşku duyanlar tarafından özel yaratılış için en güçlü kanıt türü olarak yorumlanmıştır.⁹

Evrim teorisinin geçersizliğini anlatan "*Evolution: A Theory in Crisis*" (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabın yazarı olan ünlü moleküler biyolog Prof. Michael Denton, Darwinistler'in bu akıl dışı inancını şöyle anlatır:

Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, İNSAN AKLINA YÖNELİK BİR SALDIRIDIR. AMA BİR DARWINİST, BU DÜŞÜNCEYİ EN UFAK BİR ŞÜPHE BELİRTİSİ BİLE GÖSTERMEDEN KABUL EDER!¹⁰

Prof. Michael Denton

Gerçekten de Darwinizm, akla tamamen aykırı, batıl bir inançtan başka bir şey değildir. Akıl sahibi olan her insan ise, ister DNA'ya isterse tabiatın başka herhangi bir yönüne baksın, o büyük gerçeğin kanıtlarını görür: İnsan ve tüm canlılar, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah tarafından yaratılmıştır.

Evrimcilerin Çaresizliğine Bir Örnek Daha: "RNA Dünyası" Senaryosu

Evrimciler, ilk canlı hücrenin nasıl var olduğu sorusu üzerinde 20. yüzyılın başından itibaren çeşitli teoriler geliştirdiler. Bu konuda ilk evrimci tezi öne süren Rus biyolog Oparin, yüzmilyonlarca yıl önceki ilkel dünyada birtakım tesadüfi kimyasal reaksiyonlarla ilk önce proteinlerin oluştuğunu, bunların birleşmesiyle de hücrelerin doğduğunu ileri sürdü. Oparin'in 1930'lı yıllarda ortaya attığı bu iddianın en temel varsayımlarının bile yanlış olduğu ise 1970'li yıllardaki bulgularla anlaşıldı: Oparin'in "ilkel dünya atmosferi" senaryosunda organik moleküllerin oluşmasına imkan verebilecek metan ve amonyak gazları yer alıyordu. Ama gerçek atmosferin metan ve amonyak temelli olmadığı, aksine bir de organik molekülleri parçalayan oksijen gazından bol miktarda içerdiği anlaşıldı.

Bu durum moleküler evrim teorisi için büyük bir darbe oldu. Miller, Fox, Ponnampertuma gibi evrimcilerin "ilkel atmosfer deneyleri"nin tümünün geçersiz olduğu anlaşıldı. Bu nedenle 80'li yıllarda başka evrimci arayışlar gelişti. Bunun sonucunda, ilk önce proteinlerin değil, proteinlerin bilgisini taşıyan RNA molekülünün oluştuğunu öne süren "RNA Dünyası" senaryosu ortaya atıldı. 1986 yılında Harvard'lı kimyacı Walter Gilbert tarafından ortaya atılan bu senaryoya göre, bundan milyarlarca yıl önce, her nasılsa kendi kendisini kopyalayabilen bir RNA molekülü tesadüfen kendiliğinden oluşmuştu. Sonra bu RNA molekülü çevre şartlarının etkisiyle birdenbire proteinler üretmeye başlamıştı. Daha sonra bilgileri ikinci bir molekülde saklamak ihtiyacı doğmuş ve her nasılsa DNA molekülü ortaya çıkmıştı.

Her aşaması ayrı bir imkansızlıklar zinciri olan bu hayal etmesi bile güç senaryo, hayatın başlangıcına açıklama getirmek yerine, sorunu daha da büyütmüş, pek çok içinden çıkılmaz soruyu gündeme getirmişti:

1— Daha, RNA'yı oluşturan nükleotidlerin tek birinin bile oluşması kesinlikle rastlantılarla açıklanamazken, acaba hayali nükleotidler nasıl uygun bir dizilimde biraraya gelerek RNA'yı oluşturmuşlardı? Evrimci biyolog John Horgan RNA'nın tesadüfen oluşmasının imkansızlığını şöyle kabullenir:

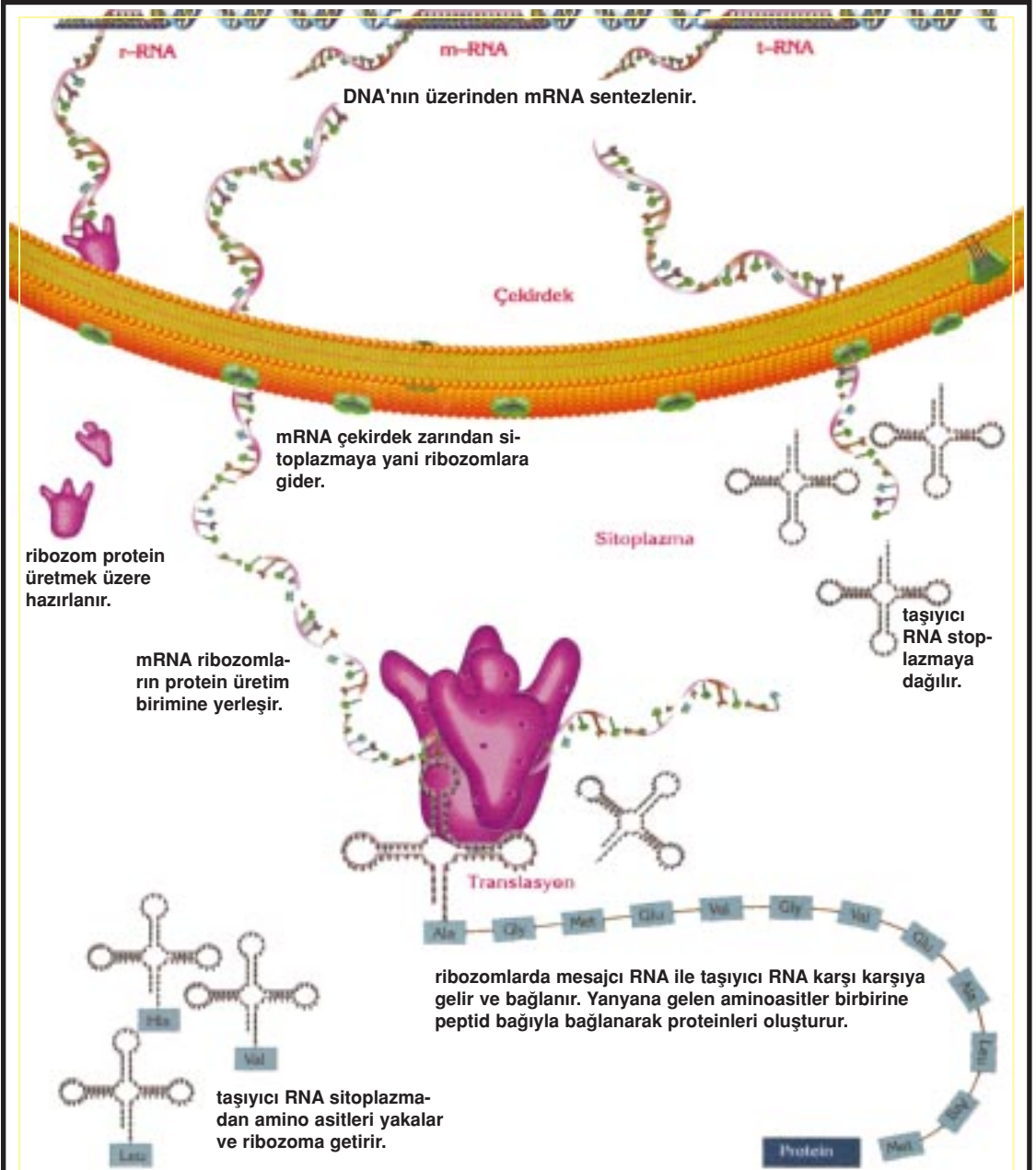
Araştırmacılar **RNA dünyası kavramını detaylı biçimde inceledikçe giderek daha fazla sorun ortaya çıkıyor.** RNA ilk olarak nasıl oluştu? RNA ve onun parçalarının laboratuvarında en iyi şartlarda sentezlenmesi bile son derece zor iken, bunun prebiyotik (yaşam öncesi) ortamda gerçekleşmesi nasıl olmuştur?¹¹

2— Tesadüfen oluştuğunu farzetsek bile, yalnızca bir nükleotid zincirinden ibaret olan bu RNA hangi bilinçle kendisini kopyalamaya karar vermiş ve ne tür bir mekanizmayla bu kopyalamayı başarmıştı? Kendisini kopyalarken kullanacağı nükleotidleri nereden bulmuştu? Evrimci mikrobiyologlar Gerald Joyce ve Leslie Orgel, durumun ümitsizliğini şöyle dile getirmekteler:

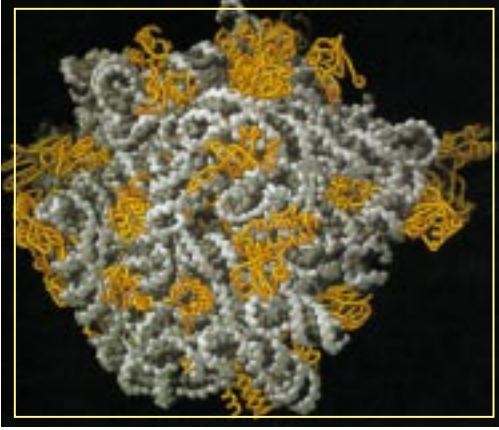
Tartışma, **içinden çıkılmaz bir noktada** odaklaşıyor: Karmakarışık bir polinükleotid çorbasından çıkıp, birdenbire kendini kopyalayabilen **o hayali RNA'nın efsanesi...** Bu kavram, yalnızca bugünkü prebiyotik kimya anlayışımıza göre gerçek dışı olmakla kalmamakta, aynı zamanda RNA'nın kendini kopyalayabilen bir molekül olduğu şeklindeki **aşırı iyimser düşüncüyü de yıkmaktadır.**¹²

3— Kaldı ki eğer ilkel dünyada kendini kopyalayan bir RNA oluştuğunu ve ortamda RNA'nın kullanacağı her çeşit amino asitten sayısız miktarlarda bulunduğunu farzetsek ve bütün bu imkansızlıkların bir şekilde gerçekleşmiş olduğunu düşünsek bile, bu durum yine de tek bir protein molekülünün oluşabilmesi için yeterli değildir. Çünkü RNA, sadece proteinin yapısıyla ilgili bilgidir. Amino asitler ise hammadDEDİR. Ancak ortada proteini üretecek "mekanizma" yoktur. RNA'nın varlığını protein üretimi için yeterli saymak, bir arabanın kağıt üzerine çizilmiş tasarımını o arabayı oluşturacak binlerce parçanın üzerine atıp sonra arabanın kendi kendine montajlanıp ortaya çıkmasını beklemekle aynı derecede saçmadır. Ortada fabrika ve işçiler yoktur ki, bir üretim gerçekleşsin.

Bir protein, hücre içindeki son derece karmaşık işlemler sonucunda pek çok enzimin yardımıyla ribozom adı verilen fabrikada üretilir. Ribozom ise yine proteinlerden oluşmuş karmaşık bir hücre organelidir. Dolayısıyla bu durum, ribozomun da aynı anda tesadüfen meydana gelmiş olması gibi bir akıllamaz varsayımı daha beraberinde getirecektir. Evrimin

Hücrede bir proteine ihtiyaç duyulduğu zaman DNA molekülüne bu ihtiyacı bildiren bir sinyal gönderilir. Bu sinyali alan DNA hangi proteine ihtiyaç duyulduğunu anlar. Ve ardından bu proteinin amino asit diziliminin bilgisinin bulunduğu bölümün bir kopyasını çıkarır. Bu kopyalanan bilgi üretilecek proteinin bilgisini taşıyan Mesajcı RNA'dır. Mesajcı RNA kopyalandıktan sonra çekirdekten çıkarak proteinin üretim fabrikaları olan Ribozomlara doğru yola koyulur. Aynı anda DNA'dan koplanmış olan bir diğer RNA amino asitleri taşıyarak ribozomlara getirir. Her amino asit kendisine özel bir taşıyıcı RNA ile taşınır. Üretilecek olan proteine ait amino asit diziliminin bilgisini taşıyan mesajcı RNA ribozomun üretim bölgesine yerleşir. Taşıyıcı RNA getirdiği amino asitlerle birlikte mesajcı RNA'da bildirilen sıraya uygun şekilde karşısına geçer. Yine DNA'dan kopyalanan bir başka RNA molekülü mesajcı RNA ile taşıyıcı RNA'nın birbirine bağlanmasını sağlar. Yanyana gelen taşıyıcı RNA'ların getirdiği amino asitler aralarında peptid bağı oluşturarak protein zincirlerini meydana getirirler. Ve getirdiği yükü boşaltmış olan taşıyıcı RNA'lar da ribozomdan ayrılır. Daha sonra üretilen protein de kullanılacağı yere doğru yola çıkar.

Yukarıdaki resimde ribozomda üretilen protein zincirleri görülmektedir.

de DNA'da kodludurlar. **Şifre bu birimler olmadan aktarılamaz.** Bu dön-
günün kapanması ne zaman ve nasıl gerçekleşti? Bunun **hayali bile aşırı**
derecede zordur.¹³

İlkel dünyadaki bir RNA zinciri hangi iradeyle böyle bir karar almış
ve hangi yöntemleri kullanarak, 50 özel görevli parçacığın işini tek başına
yaparak protein üretimini gerçekleştirmiştir? Evrimcilerin bu sorulara ge-
tirebildikleri hiçbir açıklama yoktur.

San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'ın ve Francis
Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel, "hayatın
RNA dünyası ile başlayabilmesi" ihtimali için "senaryo" deyimini kullan-
maktadır. Orgel, bu RNA'nın hangi özelliklere sahip olması gerektiğini ve

en fanatik savunucularından
Nobel ödüllü Jacques Monod
bile protein sentezinin yalnız-
ca nükleik asitlerdeki bilgiye
indirgenmesinin mümkün ol-
madığını şu şekilde açıkla-
maktadır:

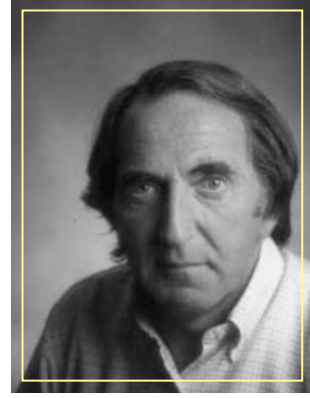
Şifre (DNA ya da RNA'daki bil-
gi), aktarılmadıkça anlamsızdır.
Günümüz hücresindeki şifre ak-
tarma mekanizması en az 50
makromoleküler parçadan oluş-
maktadır ki, bunların kendileri

bunun imkansızlığını, *Ameri-
can Scientist*'in Ekim 1994 sa-
yısındaki "The Origin of Life
on the Earth" başlıklı maka-
lede şöyle ifade eder:

**Urey-Miller deneyinin geçersiz
olduğunun anlaşılması ile evrim-
ciler yeni arayışlara girmek zo-
runda kaldılar.**

Bu senaryonun oluşabilmesi için, ilkel dünyadaki RNA'nın **bugün mevcut olmayan** iki özelliğinin olmuş olması gerekmektedir: **Proteinlerin yardımı olmaksızın kendini kopyalayabilme** özelliği ve **protein sentezinin her aşamasını gerçekleştirebilme** özelliği.¹⁴

Açıkça anlaşılacağı gibi Orgel'in, "olmazsa olmaz" şartını koyduğu bu iki kompleks işlemi RNA gibi bir molekülden beklemek, ancak evrimci bir hayal gücü ve bakış açısıyla mümkün olabilir. Somut bilimsel gerçekler ise, hayatın rastlantılarla doğduğu iddiasının yeni bir versiyonu olan "RNA Dünyası" tezinin, kesinlikle imkansız bir masal olduğunu ortaya koymaktadır.

Dr. Leslie Orgel

Cansız Moleküllerin Biraraya Gelmesi Canlılığı Açıklayamaz

Buraya kadar bahsettiğimiz bütün imkansızlıkları ve mantıksızlıkları bir an için unutalım ve ilkel dünya koşulları gibi olabilecek en uygun ortamda bir protein molekülünün tesadüflerle meydana geldiğini varsayalım.

Tek bir proteinin oluşması da yetmeyecek, söz konusu proteinin, bu kontrolsüz ortamda başına hiçbir şey gelmeden kendi gibi tesadüfen oluşacak başka proteinleri beklemesi gerekecekti... Ta ki hücreyi meydana getirecek milyonlarca uygun ve gerekli protein hep "tesadüfen" aynı yerde yanyana oluşana kadar. Önceden oluşanlar o ortamda ultraviyole ışınları, şiddetli mekanik etkilere rağmen hiçbir bozulmaya uğramadan, sabırla hemen yanibaşlarında diğerlerinin tesadüfen oluşmasını beklemeliydiler. Sonra yeterli sayıda ve aynı noktada oluşan bu proteinler anlamlı şekillerde biraraya gelerek hücrenin organellerini oluşturmalıydılar. Aralarına hiçbir yabancı madde, zararlı molekül, işe yaramaz protein zinciri karışmamalıydı. Sonra bu organeller son derece planlı, düzenli, uyumlu ve bağlantılı bir biçimde biraraya gelip, bütün gerekli enzimleri

de yanlarına alıp bir zarla kaplansalar, bu zarın içi de bunlara ideal ortamı sağlayacak özel bir sıvıyla dolsaydı, tüm bu "imkansız ötesi" olaylar gerçekleşseydi bile bu molekül yığını canlanabilir miydi?

Cevap, "hayır"dır! Çünkü araştırmalar göstermiştir ki, **hayatın başlaması için yalnızca canlılarda bulunması gereken maddelerin biraraya gelmiş olması yeterli değildir.** Yaşam için gerekli tüm proteinleri toplayıp bir deney tüpüne koysak yine de canlı bir hücre elde etmeyi başaramayız. Bu konuda yapılan tüm deneyler başarısız olmuştur. Bütün deney ve gözlemler ise hayatın ancak hayattan geldiğini göstermiştir. Hayatın cansız maddelerden çıktığı iddiası, bu bölümün en başında da belirttiğimiz gibi, sadece evrimcilerin hayallerinde yer alan, tüm gözlem ve deneylere aykırı bir masaldır.

Bu durumda, yeryüzündeki ilk hayatın da ancak bir Hayat'tan gel-

miş olması gerekir. İşte bu, "Hayy" (Hayat Sahibi) Allah'ın yaratmasıdır. Hayat ancak O'nun dilemesiyle başlar, sürer ve sona erer. Evrim ise, canlılığın nasıl başladığını açıklamak şöyle dursun, canlılık için gerekli malzemenin nasıl oluştuğunu ve biraraya geldiğini bile açıklayamamaktadır.

Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe hayatın tesadüflerle doğduğuna on yıllar boyunca inandırılmış bir bilim adamı olarak karşılaştığı bu gerçeği şöyle anlatır:

Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir bilinçli yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu... Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum... Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve şimdi **yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna varıyoruz**, tesadüfi karmaşalar değil.¹⁵

Prof. Chandra Wickramasinghe

TERMODİNAMİĞİN İKİNCİ KANUNU

Fiziğin en temel kanunlarından birisi olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız bütün herşey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaştığı mutlak sondur ve söz konusu kanuna göre bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Bu gerçek hepimizin yaşamları sırasında da yakından gözlemlediği bir durumdur. Örneğin bir otobüsü çöle götürüp bırakır ve aylar sonra durumunu kontrol ederseniz, elbette ki onun eskisinden daha gelişmiş, daha bakımlı bir hale gelmesini bekleyemezsiniz. Aksine lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motorunun çürümüş olduğunu görürsünüz. Aynı kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler.

İşte Termodinamiğin İkinci Kanunu bu doğal sürecin, fiziksel denklem ve hesaplamalarla ifade edilmiş biçimidir.

Bu ünlü fizik kanunu, "Entropi Kanunu" olarak da adlandırılır. Entropi, fizikte bir sistemin içerdiği düzensizliğin ölçüsüdür. Bir sistemin düzenli, organize ve planlı bir yapıdan düzensiz, dağınık ve plansız bir hale geçmesi o sistemin entropisini artırır. Bir sistemdeki düzensizlik ne kadar fazlaysa, o sistemin entropisi de o kadar yüksek demektir. Entropi Kanunu, tüm evrenin geri dönüşü olmayan bir şekilde sürekli daha düzensiz, plansız ve dağınık bir yapıya doğru ilerlediğini ortaya koymuştur.

Termodinamiğin İkinci Kanunu ya da diğer adıyla Entropi Kanunu, doğruluğu teorik ve deneysel olarak kesin biçimde kanıtlanmış bir kanundur. Öyle ki yüzyılımızın en büyük bilim adamı kabul edilen Albert Einstein, bu kanunu "bütün bilimlerin birinci kanunu" olarak tanımlamıştır:

Entropi Kanunu, tarihin bundan sonraki ikinci devresinde, hükmedici düzen şeklinde kendini gösterecektir. Albert Einstein, bu kanunun bütün bilimlerin birinci kanunu olduğunu söylemiştir; Sir Arthur Eddington ondan, bütün evrenin en üstün metafizik kanunu olarak bahseder.¹

Evrim teorisi ise, bütün evreni kapsayan bu temel fizik kanununu bütünüyle gözardı ederek ortaya atılmış bir iddiadır. Evrim bu kanunla temelinden çelişen tam tersi bir mekanizma öne sürer. Evrime göre, dağınık, düzensiz, cansız atomlar ve moleküller, zamanla kendi kendilerine tesadüflerle biraraya gelerek düzenli ve planlı proteinleri, DNA, RNA gibi son derece kompleks moleküler yapıları, ardından da çok daha ileri düzenlere, organizasyonlara ve tasarımlara sahip milyonlarca canlı türünü ortaya çıkarmışlardı. Evrime göre, her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen bu hayali süreç, Entropi Kanunu'nun ortaya koyduğu gerçeklere bütünüyle aykırıdır. Bu nedenle evrim gibi bir sürecin, en başından en sonuna kadar varsayılan hiçbir aşamasının gerçekleşmesi mümkün değildir. Evrimci bilim adamları da bu açık çelişkinin farkındadırlar. J. H. Rush şöyle der:

Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda be-

Bir otobüsü çölde kendi haline bırakırsanız zamanla özelliklerini kaybederek bozulmaya uğrar. Bir süre sonra baktığınızda otobüsün lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motorunun çürümüş olduğunu görürsünüz. Bu kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler. Aynı şekilde bilinçli bir müdahale olmadığı sürece evrendeki tüm sistemler bozulmaya uğrar.

lirtilen eğilime belirgin bir çelişki oluşturur.²

Evrimci bilim adamı Roger Lewin de bir başka bilimsel dergi olan *Science*'daki bir makalesinde evrimin termodinamik açmazını şöyle dile getirmektedir:

Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar.³

Bir evrimci olan George Stavropoulos, canlılığın kendiliğinden oluşmasının termodinamik açıdan imkansızlığını ve fotosentez gibi kompleks canlı mekanizmaların kökenini doğa kanunlarıyla açıklamanın mümkün olmadığını, ünlü evrimci yayın *American Scientist*'te şu ifadelerle kabul etmektedir:

Normal şartlarda, Termodinamiğin İkinci Kanunu doğrultusunda, hiçbir kompleks organik molekül hiçbir zaman kendi kendine oluşamaz, tersine parçalanır. Gerçekten, bir şey ne kadar kompleks olursa

o kadar kararsızdır ve kesin olarak eninde sonunda parçalanır, dağılır. Fotosentez, bütün yaşamsal süreçler ve yaşamın kendisi, karmaşık veya kasıtlı olarak karmaşıklaştırılmış açıklamalara rağmen, halen termodinamik ya da bir başka kesin bilim dalı vasıtasıyla anlaşılammıştır.⁴

Görüldüğü gibi, evrim iddiası bütünüyle fizik yasalarına aykırı olarak ortaya atılmış bir iddiadır. Termodinamiğin İkinci Kanunu, evrim senaryosu karşısına bilimsel ve mantıksal açıdan aşılması imkansız bir fiziksel engel oluşturmaktadır. Bu engeli aşacak hiçbir bilimsel ve tutarlı açıklama getiremeyen evrimciler ise bunu ancak hayal güçlerinde aşabilmektedirler. Örneğin, ünlü evrimcilerden Jeremy Rifkin, evrimin, bu fizik kanununu sihirli bir güçle aştığına inandığını belirtmektedir:

Entropi Kanunu, evrimin bu gezegendeki yaşam için mevcut olan tüm enerjiyi dağıtacağını söyler. Bizim evrim anlayışımız ise bunun tam tersidir. Biz evrimin sihirli bir şekilde yeryüzünde daha büyük bir

değer ve düzen artışı sağladığına inanıyoruz.⁵

Bu sözler evrimin tamamen dogmatik bir inanç olduğunu çok iyi ifade etmektedir.

Açık Sistem Çarpıtması

Evrimciler, tüm bu açık gerçekler karşısında, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nun yalnızca "kapalı sistemler" için geçerli olduğu, "açık sistemler" in bu kanunun dışında olduğu gibi bir çarpıtmaya başvururlar.

Açık sistem, dışarıdan enerji ve madde giriş-çıkışı olan bir termodinamik sistemdir. Evrimciler de dünyanın bir açık sistem olduğunu, Güneş'ten sürekli bir enerji akışına maruz kaldığını, dolayısıyla Entropi Kanunu'nun dünya için geçersiz olduğunu, düzensiz, basit, cansız yapılardan düzenli, kompleks canlıların oluşabileceğini öne sürmektedirler.

Oysa burada açık bir çarpıtma vardır. Çünkü bir sisteme dışarıdan enerji girmesi, o sistemi düzenli hale getirmek için yeterli değildir. Bu enerjiyi kullanılabilir hale getirecek özel mekanizmalar gerekir. Örneğin bir arabanın, benzindeki enerjiyi işe dönüştürmesi için motora, transmisyon sistemlerine ve bunları idare eden kontrol mekanizmalarına ihtiyaç vardır. Böyle bir enerji dönüştürücü sistem olmasa, arabanın benzindeki enerjiyi kullanabilmesi mümkün olmayacaktır.

Aynı durum canlılık için de geçerlidir. Evet, canlılık enerjisini Güneş'ten almaktadır. Fakat Güneş enerjisi, ancak canlılardaki inanılmaz komplekslikteki enerji dönüşüm sistemleri (örneğin bitkilerdeki

fotosentez, insan ve hayvanlardaki sindirim sistemleri) sayesinde kimyasal enerjiye çevrilebilmektedir. Bu enerji dönüşüm sistemleri olmasa hiçbir canlı varlığını devam ettiremez. Güneş'in, enerji dönüşüm sistemi olmayan bir canlı için, yakıcı, eritici ve parçalayıcı bir enerji kaynağı olmaktan başka bir anlamı yoktur.

Görüldüğü gibi herhangi bir enerji dönüştürücü mekanizması olmayan bir sistem, açık da olsa kapalı da olsa, evrim için hiçbir avantaj teşkil etmemektedir. İlkel dünya şartlarında doğada böyle kompleks ve bilinçli mekanizmaların bulunduğunu ise hiç kimse iddia etmemektedir. Zaten evrimciler açısından bu noktadaki problem, bitkilerdeki fotosentez mekanizması gibi modern teknoloji tarafından bile taklit edilemeyen kompleks enerji dönüşüm mekanizmalarının nasıl ortaya çıktığı sorusudur.

İlkel dünyaya dışarıdan giren Güneş enerjisinin de bu yüzden hiçbir şekilde düzenlilik meydana getirecek etkisi yoktur. Çünkü sıcaklık ne kadar artarsa artsın amino asitler düzenli dizilimlerde bağ yapmaya karşı direnç gösterirler. Amino asitlerin çok daha karmaşık moleküller olan proteinleri ve proteinlerin de kendilerinden daha kompleks ve planlı yapılar olan hücre organellerini oluşturmaları için de yine yalnızca enerji yeterli değildir. Asıl olarak gereken etken, bilinçli bir tasarım, diğer bir ifadeyle yaratılıştır.

Kaos Kuramı Kaçışı

Termodinamiğin İkinci Kanunu'nun evrimi imkansız kıldığının farkında olan bazı evrimci bilim adamları yakın geçmiş-

te Termodinamiğin İkinci Kanunu ve Evrim Teorisi arasındaki uçurumu kapatılabilmek, evrime bir yol açabilmek amacıyla çeşitli spekülasyonlar üretme gayretine girmişlerdir. Yalnızca bu gayretler dahi evrim teorisinin gözardı edilemeyen bir açmaz karşısında olduğunu açıkça göstermektedir.

Termodinamiği ve evrimi uzlaştırma umuduyla ortaya atılan iddialarla en fazla adı duyulmuş olan kişi ise Belçikalı bilim adamı Ilya Prigogine'dir.

Prigogine, Kaos Kuramı'ndan hareket ederek kaostan (karmaşadan) düzen oluşabileceğine dair birtakım varsayımlar ortaya atmıştır. Oysa bütün çabalarına rağmen, Prigogine termodinamiği ve evrimi uzlaştırmayı başaramamıştır. Bu durum aşağıdaki ifadelerinde de açıkça görülmektedir:

Yüzyılı aşkın bir süredir aklımıza takılan bir soru var: Termodinamiğin tanımladığı ve sürekli artan bir düzensizliğin hüküm sürdüğü bir dünyada, canlı bir varlığın evriminin nasıl bir anlamı olabilir?⁶

Moleküler düzeyde ürettiği teorilerin, canlı sistemler için, örneğin bir canlı hücresi için geçerli olmadığını bilen Prigogine bu problemi şöyle ifade etmektedir:

Kaos Teorisi ve... canlıların oldukça düzenli olan hücreleri ele alındığında, bunlardaki biyolojik düzenlilik, teorinin karşısına net bir problem olarak çıkmaktadır.⁷

İşte Kaos Kuramı ve buna dayalı spekülasyonların vardığı son nokta budur. Evrimi destekleyen, doğrulayan, evrim ile Entropi Kanunu ve diğer fizik yasaları arasındaki çelişkiyi ortadan kaldıran hiçbir somut sonuç elde edilememiştir.

Bütün bu kaçınılmaz gerçeklere rağmen

evrimciler, "canlılar oluşmuşsa, demek ki evrim olmuş" gibi ucuz kaçamaklara sığınmaya çalışırlar. Fakat, açık ve net bilimsel gerçekler, canlıların ve canlılardaki düzenli, planlı ve kompleks yapıların kesinlikle evrimin iddia ettiği gibi tesadüflerle ve doğa şartlarıyla oluşamayacağını göstermektedir. Bu durum da canlıların varlığının ancak doğaüstü bir gücün müdahalesiyle açıklanabileceğini ortaya koyar. Doğüstü müdahale, bütün evreni yoktan var eden Allah'ın yaratmasıdır. Bilim, her alanda olduğu gibi termodinamik açıdan da evrimin imkansız olduğunu ve canlılığın varoluşunun Yaratılış dışında bir açıklaması olamayacağını gözler önüne sermiştir.

1 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, New York: Viking Press, 1980, s. 6.

2 J. H. Rush, *The Dawn of Life*, New York: Signet, 1962, s. 35.

3 Roger Lewin, "A Downward Slope to Greater Diversity", *Science*, Cilt 217, 24 Eylül 1982, s. 1239.

4 George P. Stavropoulos, "The Frontiers and Limits of Science", *American Scientist*, Cilt 65, Kasım-Aralık 1977, s. 674.

5 Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, s. 55.

6 Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, *Order Out of Chaos*, New York: Bantam Books, 1984, s. 129.

7 Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, *Order Out of Chaos*, s. 175

CANLI YAPISINDAKİ BİLGİ VE MATERYALİZMİN SONU

Evrim teorisinin temelinde **materyalist felsefe** yatmaktadır. Materyalizm, var olan herşeyin sadece madde olduğu varsayımına dayanır. Bu felsefeye göre, madde sonsuzdan beri vardır, hep var olacaktır ve maddeden başka bir şey de yoktur. Materyalistler, bu iddialarına destek sağlamak için, "indirgemecilik" olarak adlandırılan bir mantık kullanırlar. İndirgemecilik, madde gibi görünmeyen şeylerin de aslında maddesel etkenlerle açıklanabileceği düşüncesidir.

Bunu açıklamak için zihin örneğini verelim. Bilindiği gibi insanın zihni "elle tutulur, gözle görülür" bir şey değildir. Dahası insan beyninde bir "zihin merkezi" de yoktur. Bu durum bizi ister istemez, zihnin madde ötesi bir kavram olduğu sonucuna götürür. Yani "ben" dediğimiz, düşünen, seven, sinirlenen, üzülen, zevk alan ya da acı çeken varlık, bir koltuk, bir masa ya da bir taş gibi maddesel bir varlık değildir.

Materyalistler ise, zihnin "maddeye indirgenebilir" olduğu iddiasındadırlar. Materyalist iddiaya göre, bizim düşünmemiz, sevmemiz, üzülmemiz ve tüm diğer zihinsel faaliyetlerimiz, aslında beynimizdeki atomlar arasında meydana gelen kimyasal reaksiyonlardan ibarettir. Bir insanı sevmemiz, beynimizdeki bazı hücrelerdeki bir kimyasal reaksiyon, bir olay karşısında korku duymamız bir başka kimyasal reaksiyondur. Ünlü materyalist filozof **Karl Vogt**, bu mantığı "**karaciğer nasıl öd sıvısı salgı-lıyorsa, beyin de düşünce salgılar**" şeklindeki ünlü sözünü ifade etmiştir.¹⁶ Oysa elbette öd sıvısı bir maddedir, ama düşüncenin madde olduğunu gösterecek hiçbir kanıt yoktur.

İndirgemecilik bir mantık yürütmedir. Ancak bir mantık yürütme doğru temellere de dayanabilir, yanlış temellere de. Bu nedenle bizim için şu anda önemli olan soru şudur: Materyalizmin temel mantığı olan "**in-**

dirgemecilik", bilimsel verilerle karşılaştırıldığında ortaya hangi sonuç çıkar?

19. yüzyılın materyalist bilim adamları ya da düşünürleri, bu soruya kolaylıkla "bilim indirgemeciliği doğrular" cevabının verilebileceğini sanıyorlardı. Ama 20. yüzyıl bilimi, ortaya çok farklı bir gerçek çıkarmıştır.

Bu gerçek, doğada var olan ve asla maddeye indirgenemeyecek olan "bilgi"dir.

Madde Bilgi Üretemez

Canlıların DNA'larında inanılmaz derecede kapsamlı bir bilgi olduğuna önceki bölümlerde değinmiştik. Milimetrenin yüz binde biri kadar küçük bir yerde, bir canlı bedeninin bütün fiziksel detaylarını tarif eden adeta bir "bilgi bankası" vardır. Dahası canlı vücudunda bir de bu bilgiyi okuyan, yorumlayan ve buna göre "üretim" yapan bir sistem bulunur. Bütün canlı hücrelerinde, DNA'da bulunan bilgi, çeşitli enzimler tarafından "okunur" ve bu bilgiye göre protein üretilir. Vücudumuzda her saniye gereken yer için gerekli türde milyonlarca protein üretilmesi, bu sistemle gerçekleşir. Bu sistem sayesinde, ölen göz hücrelerimiz yine göz hücreleri, kan hücrelerimiz yine kan hücreleri ile yenilenirler.

Bu noktada materyalizmin iddiasını düşünelim: Acaba DNA'daki bilgi, materyalistlerin iddia ettiği gibi, maddeye indirgenebilir mi? Ya da bir başka deyişle, DNA'nın sadece bir madde yığını olduğu ve içerdiği bilginin de maddenin rastgele etkileşimleri ile ortaya çıktığı kabul edilebilir mi?

20. yüzyılda yapılan bütün bilimsel araştırmalar, bütün deney sonuçları ve bütün gözlemler, bu soruya kesinlikle "hayır" cevabı verilmesi gerektiğini göstermektedir. Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü'nün yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt, bu konuda şunları söyler:

Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Bir noktaya dikkat edilmelidir; madde bir bilgi kodu üretemez. Bütün deneyimler, bilginin ortaya çıkması için, özgür iradesini, yargısını ve yaratıcılığını kullanan bir aklın var olduğunu göstermektedir... **Maddenin bilgi ortaya çıkarmasını sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da**

Bilgi içeren bir madde, bu bilgiye sahip olan bir akıl tarafından düzenlenmiştir. DNA'daki bilgi ise benzeri olmayan bir aklın sahibi olan Allah tarafından tasarlanmış ve yaratılmıştır.

maddesel olay yoktur... Bilginin madde içinde kendi kendine ortaya çıkmasını sağlayacak hiçbir doğa kanunu ve fiziksel süreç yoktur.¹⁷

Werner Gitt'in sözleri, aynı zamanda, son 20-30 yıl içinde gelişen ve termodinamiğin bir parçası olarak kabul edilen "**Bilgi Teorisi**"nin vardığı sonuçlardır. Bilgi teorisi, evrendeki bilginin yapısını ve kökenini araştırır. Bilgi teorisyenlerinin uzun araştırmaları sayesinde varılan sonuç ise şudur: "**Bilgi, maddeden ayrı**

bir şeydir. Maddeye asla indirgenemez. Bilginin ve maddenin kaynağı ayrı ayrı araştırılmalıdır."

Örneğin bir kitabın kaynağını düşünelim. Bir kitap, kağıttan, mürekkepten ve içindeki bilgidен oluşur. Dikkat edilirse, kağıt ve mürekkep maddesel birer unsurdurlar. Kaynakları da yine maddedir: Kağıt selülozdan, mürekkep ise çeşitli kimyasallardan yapılır. Ama kitaptaki bilgi, maddesel bir şey değildir ve maddesel bir kaynağı olamaz. Her kitaptaki bilginin kaynağı, o kitabı yazmış olan yazarın zihnidir.

Dahası bu zihin, kağıt ve mürekkebin nasıl kullanılacağını da belirler. Bir kitap, önce o kitabı yazan yazarın zihninde oluşur. Yazar zihninde mantıkları kurar, cümleleri dizer. Bunları ikinci aşamada maddesel bir şekle sokar. Yani bir daktilo ya da bilgisayar kullanarak zihnindeki bilgi-

yi harflere dönüştürür. Sonra da bu harfler matbaaya girerek kağıt ve mürekkepten oluşan kitaba dönüşürler.

Buradan da şu genel sonuca varabiliriz: "Eğer bir madde bilgi içeriyorsa, o zaman o madde, söz konusu bilgiye sahip olan bir akıl tarafından düzenlenmiştir. Önce bir akıl vardır. O akıl sahip olduğu bilgiyi maddeye dökmüş ve ortaya bir tasarım çıkarmıştır."

Doğadaki Bilginin Kaynağı

Bilimin ortaya çıkardığı bu sonucu doğaya uyarladığımızda ise çok önemli bir sonuçla karşılaşırız. Çünkü doğa, DNA örneğinde olduğu gibi, muazzam bir bilgiyle doludur ve bu bilgi maddeye indirgenemeyeceğine göre, madde-ötesi bir kaynaktan gelmektedir.

Evrim teorisinin yaşayan en önde gelen savunucularından biri olan George C. Williams, çoğu materyalistin ve evrimcinin görmek istemediği bu gerçeği kabul eder. Williams, materyalizmi uzun yıllar boyu katı bir biçimde savunmuştur, ama 1995 tarihli bir yazısında, herşeyin madde olduğunu varsayan materyalist (indirgemeci) yaklaşımın yanlışlığını şöyle ifade etmektedir:

Evrimci biyologlar, iki farklı alan üzerinde çalışmakta olduklarını şimdiye kadar fark edemediler; bu iki alan madde ve bilgidir... Bu iki alan, "indirgemecilik" olarak bildiğimiz formülle asla biraraya getirilemezler... Genler, birer maddesel obje olmaktan çok, birer bilgi paketçisidir... Biyolojide genler, genotipler ve gen havuzları gibi kavramlardan söz ettiğinizde, bilgi hakkında konuşmuş olursunuz, fiziksel objeler hakkında değil... Bu durum, **bilginin ve maddenin varoluşun iki farklı alanı olduğunu göstermektedir ve bu iki farklı alanın kökeni de ayrı ayrı araştırılmalıdır.**¹⁸

Dolayısıyla, doğadaki bilginin kaynağı da, materyalistlerin sandığının aksine maddenin kendisi olamaz. Bilginin kaynağı madde değil, madde-ötesi üstün bir Akıl'dır. Bu Akıl, maddeden önce vardır. Madde O'nunla var olmuş, O'nunla şekil bulmuş ve düzenlenmiştir. Bu aklın sahibi tüm alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

MAYMUN-İNSAN BENZERLİĞİ BİR MASAL!

Bugün insanın gen haritasının çıkarılmış olması "insan ile maymun akrabadır" gibi bir sonuç ortaya koymamıştır. Evrimcilerin her yeni bilimsel gelişmeyi olduğu gibi bunu da istismar etmeye çalışmalarına aldanmamak gerekir.

Bilindiği gibi içinde bulunduğumuz günlerde **İnsan Genomu Projesi** çerçevesinde insanlığın gen haritasının çıkarılması önemli bir bilimsel gelişme olmuştur. Ancak bu projenin bazı sonuçları bazı evrimci yayınlarda çarpıtılmaktadır. **Şempanzelerin genlerinin insan genleri ile yüzde 98 benzerlik gösterdiği** iddia edilmekte ve bunun maymunların insana yakın olduğunun ve dolayısıyla evrim teorisinin bir delili olduğunu ileri sürülmektedir. Gerçekte bu, evrimcilerin, toplumun bu konulardaki bilgisizliğinden faydalanarak ortaya attıkları "sahte" bir delildir.

% 98 Benzerlik İddiası Yanıltıcı Bir Propagandadır

Öncelikle belirtmek gerekir ki evrimcilerin insan ve şempanze DNA'ları hakkında sık sık ileri sürdükleri **% 98 benzerlik kavramı aldatıcıdır.**

İnsanla şempanzenin genetik yapısının %98 birbirine benzer olduğunu iddia etmek için şu anda insanınkinin olduğu gibi şempanzenin de genetik haritasının çıkarılması, ikisinin karşılaştırılması ve bu karşılaştırma sonucunun elde edilmiş olması gerekir. Oysa elde böyle bir sonuç yoktur. Çünkü, şu ana kadar yalnızca insanın genetik haritası çıkartılmıştır. Şempanze içinse henüz böyle bir çalışma yapılmamıştır.

Gerçekte, zaman zaman gündeme gelen insan ve maymun genlerinin % 98 benzerliği yıllar önce kasıtlı üretilmiş propaganda amaçlı bir slogandır. Bu benzerlik insanda ve şempanzede bulunan **30-40 civarındaki bazı temel proteinin** amino asit dizilimlerinin benzerliğinden yola çıkıla-

rak yapılmış olağanüstü abartılı bir genellemedir. Bu proteinlere karşılık gelen DNA dizilimleri üzerinde "DNA hibridizasyonu" adı verilen bir yöntemle "sekans analizi" (sequence analysis) yapılmış, ve sadece bu sınırlı sayıdaki proteinler karşılaştırılmıştır.

Oysa insanda yüz bin civarında gen ve dolayısıyla bu genlerin kodladığı 100 bin kadar protein vardır. Bu yüzden, **100 bin proteinin sadece 40 tanesinin benzemesiyle insan ve maymunun bütün genlerinin %98 aynı olduğunu iddia etmenin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur.**

Kaldı ki, söz konusu 40 protein üzerinde yapılan DNA karşılaştırması da tartışmalıdır. Bu karşılaştırma, 1987 yılında Sibley and Ahlquist adlı iki biyolog tarafından yapılmış ve *Journal of Molecular Evolution* dergisinde yayınlanmıştır.¹⁹ Oysa daha sonra bu ikilinin verilerini inceleyen Sarich isimli bilim adamı, kullandıkları yöntemin **güvenilirliğinin tartışmalı olduğu ve verilerin abartılı yorumlandığı** sonucuna varmıştır.²⁰

Modern laboratuvarlarda yapılan araştırmalar evrimcilerin hayatın kökeni ile ilgili iddialarının birer masal olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Gazetelerde yer alan genetik benzerlik haberlerinden bir örnek. Bu gibi haberler genetik benzerlik kavramını evrim teorisine bir delil olarak gösterme çabasının örnekleridir. Ancak genetik benzerlik hiçbir zaman evrime delil teşkil etmez.

İnsan DNA'sı, Solucan, Sinek veya Tavuğa da Benzemektedir!

Bu temel proteinler diğer pek çok farklı canlılarda da bulunan ortak hayati moleküllerdir. Yalnızca şempanzede değil, bütünüyle farklı canlılarda bulunan aynı tür proteinlerin de yapısı insandakilerle çok benzerdir.

Örneğin, *New Scientist* dergisinde aktarılan genetik analizler, **nematod solucanları ve insan DNA'larında %75'lik bir benzerlik** ortaya koymuştur.²¹ Bu, elbette insan ile bu solucanlar arasında sadece %25'lik bir fark bulunduğu anlamına gelmemektedir! Eğer evrimcilerin kurguladığı soyağacına bakılırsa, insanın dahil edildiği Chordata filumu ile Nematoda filumlarının 530 milyon yıl önce bile birbirlerinden ayrı oldukları görülür.

Öte yandan geçtiğimiz aylarda Türk medyasına da yansıyan bir bulgu, **Drosophila türüne ait meyve sineklerinin genleri ile insan genleri karşılaştırıldığında, % 60'lık bir benzerlik** çıktığı yönündedir.²²

Öte yandan bazı proteinler üzerinde yapılan analizler de, insanı çok daha farklı canlılara yakın gibi göstermektedir. Cambridge Üniversitesi'ndeki araştırmacıların yaptığı bir çalışmada, kara canlılarının bazı proteinlerini karşılaştırmaktadır. Hayret verici bir şekilde, yaklaşık bütün örneklerde **insan ve tavuk, birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmiş-**

lerdir. Bir sonraki en yakın akraba ise timsahtır.²³

Evrincilerin "insan ile maymun arasındaki genetik benzerlik" konusunda kullandıkları bir diğer örnek ise **insanda 46, şempanze ve gorillerde ise 48 kromozom bulunmasıdır.** Evrinciler, kromozom sayılarının yakınlığını evrimsel bir ilişkinin göstergesi sayarlar. Oysa eğer evrincilerin kullandığı bu mantık doğru olsaydı, insanın şempanzeden çok daha yakın bir akrabası olması gerekirdi: **"Patates"! Çünkü patatesin kromozom sayısı insanınkiyle aynıdır: 46.**

Bu örnekler, genetik benzerlik kavramının evrim teorisine bir delil oluşturmadığını göstermektedir. Çünkü genetik benzerlikler iddia edilen evrim şemalarına uymamakta, aksine bunlara tamamen ters sonuçlar vermektedir.

Genetik Benzerlikler, Kurulmak İstenen "Evrim Şeması"nı Alt-Üst Etmektedir

Nitekim olaya bir bütün olarak bakıldığında, " biyokimyasal benzerlikler" konusunun evrime delil olmadığı, aksine teoriyi çaresiz bıraktığı görülmektedir. South Carolina Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden biyokimya araştırmacısı Dr. Christian Schwabe, moleküler alanda evrime delil bulabilmek için uzun yıllarını vermiş evrimci bir bilim adamıdır. Özellikle insülin ve relaxin türü proteinler üzerinde incelemeler yaparak canlılar arasında evrimsel akrabalıklar kurmaya çalışmıştır. Fakat çalış-

malarının hiçbir noktasında evrime herhangi bir delil elde edemediğini pek çok kereler itiraf etmek zorunda kalmıştır. Science dergisindeki bir makalesinde şöyle demektedir:

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metod olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken **moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor**. Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.²⁴

Ünlü biyokimyacı Prof. Michael Denton da moleküler biyoloji alanında elde edilen bulgulara dayanarak şu yorumu yapar:

Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir.. **Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir..** Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi.²⁵

Benzerlikler, Evrimin Değil Yaratılışın Delilidir

Elbete insan bedeninin diğer canlılarla moleküler benzerlikleri olacaktır; çünkü aynı moleküllerden oluşmakta, aynı suyu ve atmosferi kullanmakta, aynı moleküllerden oluşan besinleri tüketmektedir. Elbette ki metabolizmaları ve dolayısıyla genetik yapıları birbirine benzeyecektir. Ancak bu, onların ortak bir atadan evrimleştiklerinin bir delili değildir.

Ama bu "**ortak malzeme**", bir evrimin değil "**ortak tasarımın**", yani **hepsinin aynı plan üzerine yaratılmış olmalarının sonucudur**.

Bir örnek konuyu açıklayabilir: Dünya üzerindeki tüm inşaatlar da benzer malzemelerle (tuğla, demir, çimento vs.) yapılır. Ama bu durum bu binaların birbirlerinden "evrimleştikleri" anlamına gelmez. Ortak bir malzeme kullanılarak, ayrı ayrı inşa edilirler. Canlıların durumu da böyledir.

Canlılık evrimin iddia ettiği gibi bilinçsiz rastlantılarla değil, sonsuz bir bilgi ve akıl sahibi olan Yüce Allah'ın yaratmasıyla meydana gelmiştir.

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (En'am Suresi, 101-102

Sonuç

Buraya kadar anlattığımız tüm bu bilgilerin ardından çok önemli bir gerçeğe daha dikkat çekmekte yarar görüyoruz.

Aradaki yüzeysel benzerlik dışında maymunun insanlara diğer hayvanlardan daha fazla bir yakınlığı söz konusu değildir. Hatta zeka açısından kıyaslanırsa, bir geometri mucizesi olan peteği üreten arı veya bir mühendislik harikası olan ağı üreten örümcek insana maymundan daha yakındır. Hatta bazı yönlerden üstün olduğunu bile söyleyebiliriz.

Ama, insanla maymun arasında, evrimci iddialarla, masallarla kapatılamayacak çok büyük bir fark vardır. Maymun bir hayvandır, bilinç açısından bir attan ya da bir köpekten farkı yoktur. İnsan ise bilinçli, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, karar verebilen, muhakeme yapabilen bir varlıktır. Bütün bu özellikler de onun sahip olduğu "ruh"unun işlevleridir. İnsanla, hayvanlar arasındaki uçurumu doğuran en önemli fark da işte bu "ruh"tur. Hiçbir fiziki benzerlik, insan ile diğer bir canlı arasındaki bu en büyük farkı kapatamaz. Doğada ruhu olan tek canlı insandır.

Kuran'da, insanın sahip olduğu ve onu diğer canlılardan ayıran bu üstün özellik şöyle haber verilmiştir:

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 9)

İNSAN GENOMU PROJESİ HAKKINDA DARWINİST- MATERYALİST YANILGILAR

İnsan Genomu Projesi'nde gelinen son noktanın açıklanması ile, Türkiye'de bazı yayın organları, evrim teorisinin içinde bulunduğu çıkmazın daha fazla ortaya çıkmaması için, yanıltıcı mesajlar yayınlamaya ve halkı yanlış bilgilendirmeye başladılar.

Evrimcilerin "genetik benzerlikler" konusunda kullandıkları yanıltıcı mesajlara, bu benzerliklerin taraflı yorumlar olduğuna ve evrim teorisi lehinde bir delil değeri taşımadığına önceki sayfalarda değinmiştik. Darwinist-materyalist basın, en çok gündeme getirdiği ve farklı slogan ve başlıklarla ifade ettiği konu ise, gen haritasının keşfinin Allah'ın yarattığı kadere karşı gelinebileceğini gösterdiği iddiasıdır. Bu, ülkemizde belirli kesimlerce öne sürülen çok büyük bir yanlgı ve aldatmacadır. Son zamanlarda gazete sayfalarında yer alan ve televizyon programlarına taşınan başlıklar, sinsice yapılan bir telkin görüntüsü vermektedir: "İnsan artık kaderine yenilmeyecek" gibi mesajların insanın gen haritası hakkındaki bilgilerle birlikte insanlara sunuluyor olması büyük bir hatadır. Çünkü, gerçekte, insanın gen haritasının çıkarılması, insanın kaderinin akışını kesinlikle değiştirmez çünkü bu da insanın kaderindedir.

Kaderin Akışı Değiştirilemez

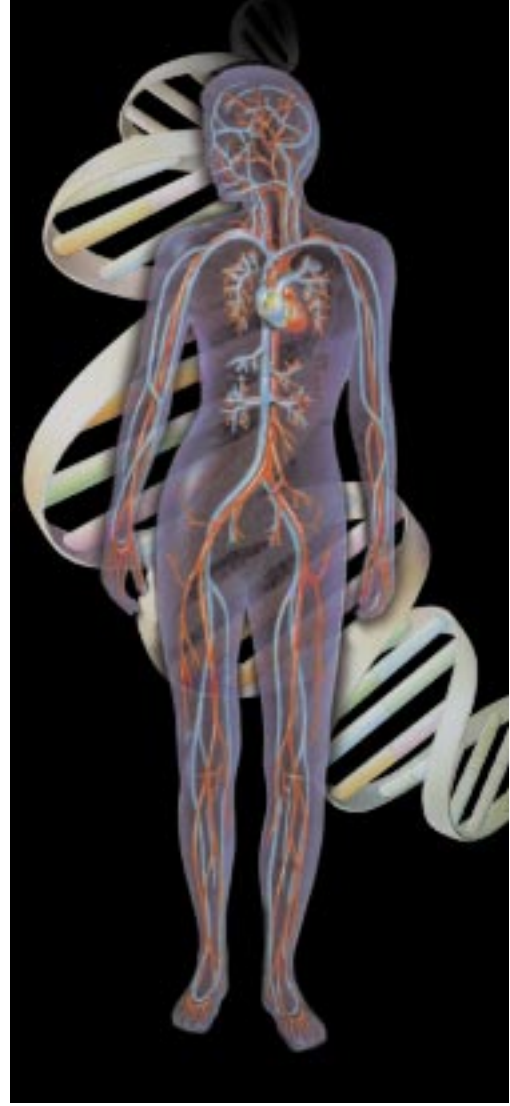
Kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları tek bir an olarak bilmesidir. Allah yaşanmamış olayların da tümünü önceden bilir. İnsanların önemli bir bölümü, Allah'ın henüz yaşanmamış olayları önceden nasıl bildiği konusunu, yani kader gerçeğini anlayamazlar. Oysa insanın henüz

karşılaşmadığı bir olay kendisi açısından yaşanmamış bir olaydır. "Sonucu bilinmeyen" olarak nitelendirilen bütün olaylar sadece bizim için "bilinmez"dir. Sonsuz bir ilmin sahibi olan Allah ise zamana ve mekana bağlı değildir; zaten zamanı ve mekanı yaratan Kendisi'dir. Bu nedenle Allah için geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir. Allah katında bizim şu an yaşamakta olduğumuz ve ileride yaşanacak olan herşey olup bitmiştir. Tüm insanlar Allah'ın kendileri için yarattığı kadere, zamanı geldiğinde tanık olurlar.

Film karelerini eline alan bir insanın filmin başını, sonunu, arada gelişen olayları bir bütün olarak, tek bir anda görebilmesi gibi Allah da yaratmış olduğu tüm insanlarla ilgili herşeyden haberdardır. Herşeyi tek bir an olarak bilen Allah, bu tek bir anda yani sonsuz küçük zamanda sonsuzluğu yani sonsuz büyük zamanı yaratarak gücünün sınırsızlığını bize göstermektedir.

Allah gelmiş geçmiş bütün insanların hayatlarını tüm ayrıntılarıyla birlikte yaratandır. Bir insanın doğumundan ölümüne kadar karşılaşacağı olumlu ya da olumsuz gibi görünen bütün olaylar Allah'ın bilgisi dahilinde gerçekleşir. En'am Suresi'nde yeryüzünde meydana gelen küçük büyük tüm olayların Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiği şu şekilde ifade edilir:

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (En'am Suresi, 59)

İnsanın yaşamında gerçekleşen her türlü olay; beklenmedik kazalar, hastalıklar, tedaviler, iyileşmeler kısacası iyi ya da kötü gibi görünen herşey Allah'ın belirlediği kader dahilinde gerçekleşir. Resimlerde görülen kişinin iyileşip iyileşmeyeceği hastalandığı an zaten bellidir. Aynı şekilde hangi hastanede ne kadar kalacağı, nasıl bir tedavi göreceği de Allah katında önceden belirlenmiştir. Bu insan bir gün teknolojinin imkanlarıyla sağlığına kavuşuyorsa, bu, onun kaderindedir. Allah herşeyi yaratan ve herşeyden haberdar olandır.

Her insan ve her olay için bu durum geçerlidir. Hiç kimsenin Allah'ın kendisi için yarattığı kadere müdahale etmesi, olayların akışında herhangi bir değişiklik yapması mümkün değildir. Örneğin Allah her insanı belli bir ömür ile yaratmıştır ve her insanın ölüm anı Allah katında yer, zaman ve şekil olarak da bellidir. Örneğin bir insanın yakalandığı hastalık o insanın kaderinde, kendisi doğmadan milyarlarca yıl öncesinde bellidir. O hastalıktan kurtulup kurtulmayacağı da, Allah tarafından kaderinde

belirlenmiştir. Hatta iyileşmesine vesile olacak olan doktorlar, hemşireler, hastane, ilaçlar, tedavi yöntemlerine kadar Allah katında önceden yazılmıştır. Dolayısıyla, eğer bir insan iyileşirse, bu, onun kaderini yendiği anlamına gelmez, kaderinde iyileşmek yazılı olduğu anlamına gelir.

Eğer gelecekte bir gün, bir insanın ömrü genlerine yapılan doğru müdahalelerle uzatılırsa, bu olay da söz konusu kişinin kendi kaderini yendiği anlamına gelmez. Bunun anlamı şudur: Allah bu insanı uzun bir ömürle yaratmıştır ve gen haritasının çıkartılmış olmasını da bu insanın ömrünün uzun olmasına vesile etmiştir. Gen haritasının bulunması da, bu kişinin genlerle ilgili teknolojik gelişmelerin yaşandığı bir dönemde yaşaması da, yine o insanın ömrünün tıbbi imkanlarla uzatılması da onun kaderindedir; tümü Allah katında daha o insan dünyaya gelmeden önce bellidir.

Aynı şekilde bu proje çerçevesinde yapılan buluşlar neticesinde ölümcül hastalığı tedavi edilen insan da, yine kaderini değiştirmemiştir. Çünkü bu insanın kaderinde, geçirdiği hastalıktan bu projenin vesilesi ile kurtulmak vardır. Sonuçta, insanın gen haritasının çıkartılmış olması ve insanoğlunun genetik programa müdahale edebilecek imkanları elde etmesi, Allah'ın yarattığı kadere karşı gelmek demek değildir. Aksine, bu şekilde insanlık Allah'ın kendileri için yarattığı gelişmeleri izlemekte, Allah'ın yarattığı bilgiyi keşfetmekte ve kullanmaktadır. Eğer bir insan bu bilimsel gelişmeler sayesinde 120 sene yaşarsa, bu Allah'ın onun için önceden takdir ettiği bir yaştır, onun için ömrü bu kadar uzun olur. Allah, her insanın ömrünün Kendi katındaki bir kitapta belirli olduğunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (Fatır Suresi, 11)

Senelerce üniversite sınavına giren ve başarılı olamayan ancak en sonunda dilediği yere girmeyi başaran bir öğrenci, şirketini iflastan kurtaran bir işadamı, son anda uçağı kaçırdıkları için kazadan kurtulan kişiler

ve benzer olaylardaki kişiler hep kaderlerini yaşamaktadırlar. Bu insanların hiçbiri kaderlerini değiştiremezler, aynı şekilde başkaları da bu insanların kaderlerine müdahale ederek değiştirme gücüne sahip değildir.

Kıscası "kaderimi yendim", "kaderimi değiştirdim", "kadere müdahale ettim" gibi ifadeler, kader gerçeğini bilmemenin getirdiği cehaletten kaynaklanmaktadır. Ve bir insanın bu ifadeleri kullanarak konuşması da onun kaderinde önceden belirlenmiştir. Kişinin bu cümleyi nerede, ne zaman, hangi şartlar altında kullanacağı dahi Allah katında tespit edilmiştir. Allah herşeyden haberdar olandır.

Allah, herşeyin katında bir kitapta yazılı olduğunu bildirmiştir. Bizler, bu kitapta yazılı olanların aynısını, hiçbir eksiklik veya fazlalık olmadan yaşarız.

... Göklerde ve yerde zerre ağırlığınca hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (Sebe Suresi, 3)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

İnsanı veya Herhangi Bir Canlıyı Kopyalamak Onu Yaratmak Değildir

Bazı yayın organlarında ise, genetik biliminin ilerlemesi ile insanın da kopyalanabileceği ve böylece insanın insan yaratabileceği ileri sürülmüştür. Bu da son derece çarpık ve gerçeklerden uzak bir mantıktır. Çünkü yaratmak, bir şeyi yoktan var etmektir ve bu fiil sadece Allah'a mahsustur. Genetik bilginin kopyalanmasıyla, bir canlının aynısından oluşturulması bu canlının yaratılması manasına gelmez. Çünkü, insan veya başka bir canlı kopyalanırken, bir canlının hücreleri alınmakta ve kopyalanmaktadır. Ancak hiçbir zaman, yoktan bir tek canlı hücresi bile oluşturulamamıştır. Bu konuda yapılan çalışmalar ise sonuçsuz kaldığı için durdurulmuştur.

Sonuç olarak, insanın genetik yapısının keşfedilmesi insanın kaderi-

ne karşı gelişini gösteren bir olay değildir, olamaz da. Her olay, her konuşma ve her gelişme, Allah katında çok önceden belli bir kader üzerinde belirlenmiştir. Buna teknolojinin ilerlemesi, bilimsel gelişmeler ve bu gelişmelerin insan hayatına getireceği yenilikler de dahildir. Allah herşeyden haberdar olan ve herşeyi bilgisiyle sarıp kuşatandır. Küçük büyük her türlü olayın, Allah'ın bilgisi dahilinde gerçekleştiği gerçeği ise Kuran'da şöyle haber verilir:

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

EVİRİM TEORİSİ'NİN SON FOSİL İDDİASI DA TARİHE KARIŞTI

Evrım teorisi, genler DNA, hücre sistemleri gibi biyokimyasal konuların yanısıra, paleontolojide, yani fosil biliminde de büyük bir yenilgi yaşamıştır. Fosiller, canlı türlerinin birbirlerinden evrimleşmedikleri, aksine hepsinin kendi özgün yapılarıyla ayrı ayrı yaratıldıklarını göstermektedir.

Evrım teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "**ara türler**"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ama işte Darwinizm bu noktada yıkılmıştır. Çünkü iddia edilen bu hayali "ara geçiş formlarından" tek bir eser bile yoktur.

Bu gerçek çok uzun süredir bilinmekteydi. Ancak evrimciler, sadece bir kaç fosil hakkında spekülasyonlar yaparak bunları "ara geçiş formu"

Evrim teorisinin geçersizliğini açıklayan diğer eserlerimizde, Archaeopteryx'in kuş-dinozor arası bir canlı olmadığı, günümüz kuşları gibi uçabilen soyu tükenmiş bir kuş türü olduğu delilleriyle izah edilmişti. Türkiye'deki ve dünyadaki evrimci yayınlar ise bu gerçeği görmezden gelerek, Archaeopteryx'i "kuşların ilkel atası" saymaya ve "kuşların atası dinozorlardır" masalını tekrarlamaya devam ettiler. Yukarıda, çeşitli evrimci yayınların Archaeopteryx hakkındaki söz konusu yanıltıcı haberleri görülüyor. Ancak sonunda gerçekler açıkça ortaya çıktı ve evrimci yayın organları bizzat kendileri Archaeopteryx efsanesinin çöküşünü kabul etmek zorunda kaldı.

Hayali Archaeopteryx resmi

gibi göstermeye ve "sadece bir kaç ara form bulunabildi, ama ilerde hepsi bulanacak" manasında avuntulara sığınmaya çalışıyorlardı. Ara form olarak göstermeye çalıştıkları en önemli fosil ise Archaeopteryx adlı 150 milyon yıllık soyu tükenmiş bir kuş fosiliydi. Evrimciler bu kuşun sürüngenlere benzeyen özellikleri olduğunu iddia ediyorlardı. İddiaları somut bilimsel verilerle tek tek çürütülmesine, Archaeopteryx'in bir ara geçiş formu olmadığı, uçucu bir kuş türü olduğu ispatlanmasına rağmen, ellerinde kalan bu son fosile mecburen körü körüne sarıldılar.

"Kuşların Atası Kuş Çıktı"

Ama sonunda geçtiğimiz haftalarda bulunan bir fosil, evrimcilerin iddialarını kesin biçimde çürüttü. Öyle ki, bizzat evrimci kaynakların ifadesiyle, kuşların en eski atasının dinazor veya bir başka canlı değil, yine kuş olduğunu gösteren bir fosil bulundu.

Bununla ilgili haber, Türk medyasında ilk kez 25 Haziran 2000 tarihli Milliyet Gazetesi'nde, "**Kuşların Atası Kuş Çıktı**" başlığıyla yayınlandı. Söz konusu haber Orta Asya'da yeni bulunan bir kuş fosili hakkındaydı. *Science* ve *Nature* gibi ünlü bilim dergileri ve dünyaca tanınmış BBC televizyonu tarafından duyurulan bu gelişme şöyle: "Orta Asya'da bulunan ve günümüzden 220 milyon yıl önce yaşadığı anlaşılan söz konusu fosilin tüm vücudunun tüylerle kaplı olduğu, kuşların atası olduğu iddia edilen Archaeopteryx'de ve günümüz kuşlarında olduğu gibi bir lades kemiğine sahip olduğu ve tüylerinde ise içi boş sapların bulunduğu tespit edildi. Bu ise, **ARCHAEOPTERYX'İN KUŞLARIN ATASI OLDUĞU İDDİALARINI GEÇERSİZLEŞTİRİYOR**. Çünkü bulunan fosil Archaeopteryx'ten 75 milyon yıl daha yaşlı; yani **KUŞLARIN ATASI OLDUĞU İDDİA EDİLEN CANLIDAN 75 MİLYON YIL ÖNCE DE TÜM ÖZELLİKLERİYLE TAM BİR KUŞ YAŞIYORDU**."

Kuşların atası kuş çıktı

Yeni bulunan bir fosil, kuşların dinozorlardan türediği varsayımlarına büyük darbe indirdi

NEW YORK AA

Dinazorun pabucu dama

Bilinmeyen, yinede kadar açan ilk tüylü yaratılan 'Arkeopteriks' adı verilen bir dinazor olduğunu ifade ediyorlar. Güneşsizden 145 milyon yıl önce yaşadığı olan 'Arkeopteriks', bilim kitaplarına da 'kuşların atası' olarak geçti. 'Arkeopteriks'e ait fosiller, 19. yüzyılda Almanya'da ortaya çıkmıştı.

Orta Asya'da ortaya çıkan bir fosil, bilinen ilk kuştan 75 milyon yıl önce yaşamış tüylü bir yaratığın varlığını ortaya koydu. 'Longisquama' adı verilen dört ayaklı bu canlıların kayalarla benzerliği izlenen, 220 milyon yıl önce Orta Asya'da yaşadığı ve vücudunun tüylerle kaplı olduğu bildirildi.

Bakaya yapar ve "Science" dergisinin son sayısında yayınlanan raporu kaleme alan ekibin Terry Jones, "Fosille, sadece tüylü hayvanlarda rastlanan özellikler saptaklı" ifadesini kullandı.

Bazıları hâlâ temkinli

Fosile, ilk tüylü hayvanı bulduklarından emin olduklarını da iddialarına ekledi. Fosil ile kuşun bazı uzamaları ise, bu hayvanda 'kuşların' atası sayılan 'Arkeopteriks'teki gibi tades keratin izlenimlerini bildirdi. Bu keratinin görülmüş olduğu kuşlarda da bulunduğu

Kuşlar, dinozorlardan önce mi ortaya çıktı?

ABD'de bilim adamları, bir sürüngen fosilinde tüy bulduklarına inanıyor. Bu doğruysa, kuşların dinozorlardan türediği kuramı çürütülmüş olacak.

Longisquama insignis.

küçük, keratinleyle bezelenen, havaya sıçrayıp süzülerek yol alan bir hayvandı. Kansas Üniversitesi paleontologu Larry Martin, "Tam da kuşların kendinden evrimleşmesini bekleyeceğimiz şey" diyor.

Dinozorlar ve modern kuşlar arasındaki kayıp halka olduğu sanılan, bilinen en eski kuş Archaeopteryx 145 milyon yıl önce yaşamıştı. Ama ABD'de yapılan yeni çalışmalar, kuşların 220 milyon yıl önce, daha dinozorlar ortaya çıkmadan, sürüngenlerden türemiş olabileceğini gösteriyor.

ama, Plus uzmanlar sıradaki bir diji çıkmanın pul olduğunu düşünüyorlar. Örnek, Kansas Üniversitesi Doğa Tarihi Müzesi'ne getirildiğinde, bilim adamları tüy sapları ve bunlardan gelişen tüyleri saptadılar. Yine de araştırma tartışılıyor. Martin, "İnsanlar kuşların dinozorlardan geliştiğine inanmak istiyor, çünkü bu, dinozorların soyunun gerçekten tükenmediği anlamına gelir" diyor.

Yukarıdaki ve yandaki haberler ile bulunduğuy duyurulan fosil evrimcilerin bütün ümitlerini boşa çıkardı.

Paleontoloji Tarihinde Bir Dönüm Noktası

Archaeopteryx'in evrime delil oluşturacak bir "ara geçiş formu" olmadığının bizzat evrimciler tarafından da kabul edilmesi, paleontoloji tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Çünkü Archaeopteryx, 150 yıldır evrimcilerin ileri sürebildikleri bir kaç "ara geçiş formu" iddiası arasında her zaman en iddialısı olmuştur. Ancak bu kaçış yolu da artık kapanmış ve paleontoloji dünyası gerçeklerle yüzyüze gelmiştir: **Evrime delil oluşturulan tek bir fosil bile yoktur.**

Bunun gösterdiği sonuç ise açıktır. Milliyet Gazetesi de bunu kabul etmiş ve "kuşların atası kuş çıktı" diye başlık atmıştır. Evet, kuşların en eski atası da bir kuştur. Balıkların en eski atası balık, atların en eski atası at,

kanguruların en eski atası kanguru ve insanların en eski atası da insandır. Yani, tüm farklı canlı sınıflamaları, yeryüzündeki bugünkü farklı, özgün ve kusursuz yapılarıyla ortaya çıkmışlardır. Bir başka deyişle, Allah tarafından yaratılmışlardır.

Evrincilerin bu apaçık gerçeğe karşı gösterdikleri tutucu direniş, böylece son dayanaklarını da kaybetmiştir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

- 1 Michael Denton. *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, s. 334
- 2 Prof. Dr. Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, s.158
- 3 Frank B. Salisbury, "Doubts About The Modern Synthetic Theory of Evolution", s. 336
- 4 Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88
- 5 Orgel, Leslie E, "Darwinism at the Very Beginning of Life", *New Scientist*, vol.94 (April 15, 1982), s.151
- 6 Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 103
- 7 Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: *An Eternal Golden Braid*, New York: Vintage Books, 1980, s. 548
- 8 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Cilt 271, Ekim 1994, s. 78
- 9 Haskins, Caryl P., "Advances and Challenges in Science in 1970", *American Scientist*, vol.59 (May/June 1971), s.305
- 10 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, s. 351
- 11 John Horgan, "In the Beginning", *Scientific American*, Cilt 264, Şubat 1991, s. 119
- 12 G.F. Joyce, L. E. Orgel, "Prospects for Understanding the Origin of the RNA World", In the RNA World, New York: Cold Spring Harbor Laboratory Press, 1993, s. 13
- 13 Jacques Monod, *Chance and Necessity*, New York: 1971, s.143
- 14 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on the Earth", *Scientific American*, Ekim 1994, Cilt 271, s. 78
- 15 Chandra Wickramasinghe, *Interview in London Daily Express*, 14 Ağustos 1981
- 16 *Encyclopædia Britannica*, "Modern Materialism"
- 17 Werner Gitt. *In the Beginning Was Information*. CLV, Bielefeld, Germany, s. 107, 141
- 18 George C. Williams. *The Third Culture: Beyond the Scientific Revolution*. (ed. John Brockman). New York, *Simon & Schuster*, 1995. s. 42-43
- 19 *Journal of Molecular Evolution*, sayı 26, s. 99-121
- 20 Sarich et al. 1989. *Cladistics* 5:3-32
- 21 *New Scientist*, 15 May 1999, s. 27
- 22 *Hürriyet*, 24 Şubat 2000
- 23 *New Scientist*, c. 103, 16 Ağustos 1984, s. 19
- 24 Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", *Trends in Biochemical Sciences*, c. 11, Temmuz 1986
- 25 Michael Denton. *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, ss. 290-